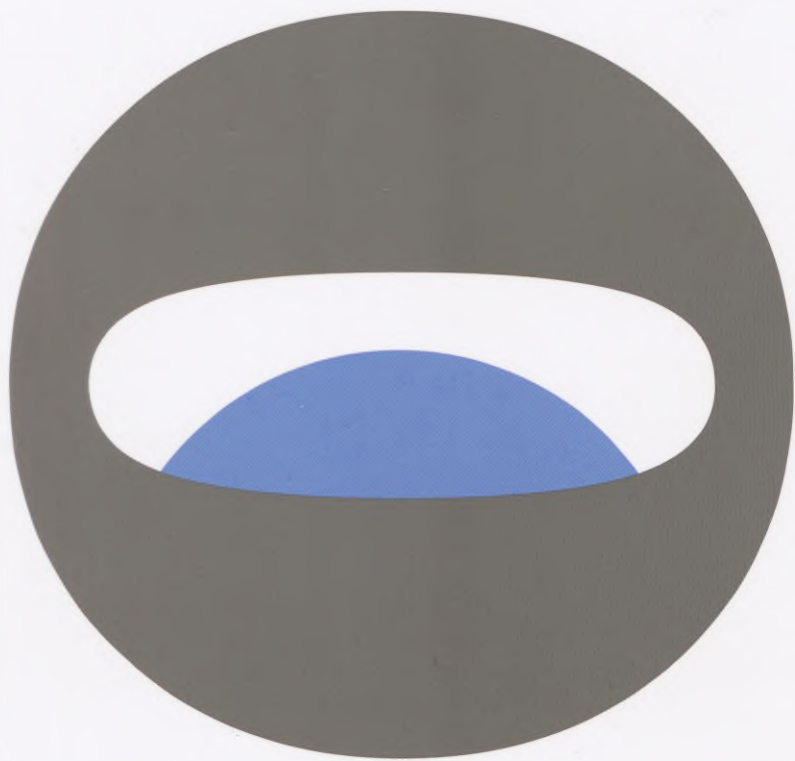
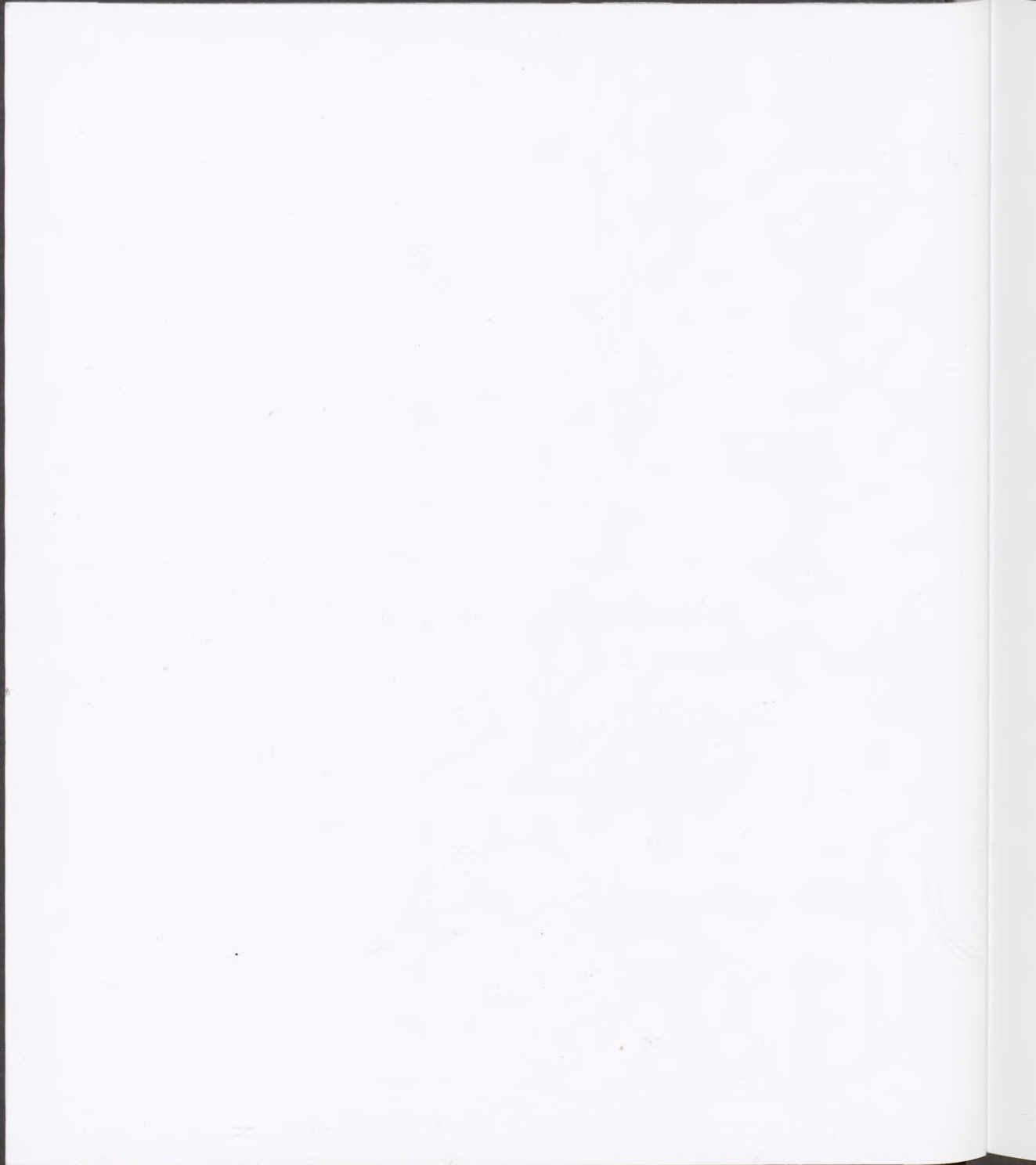
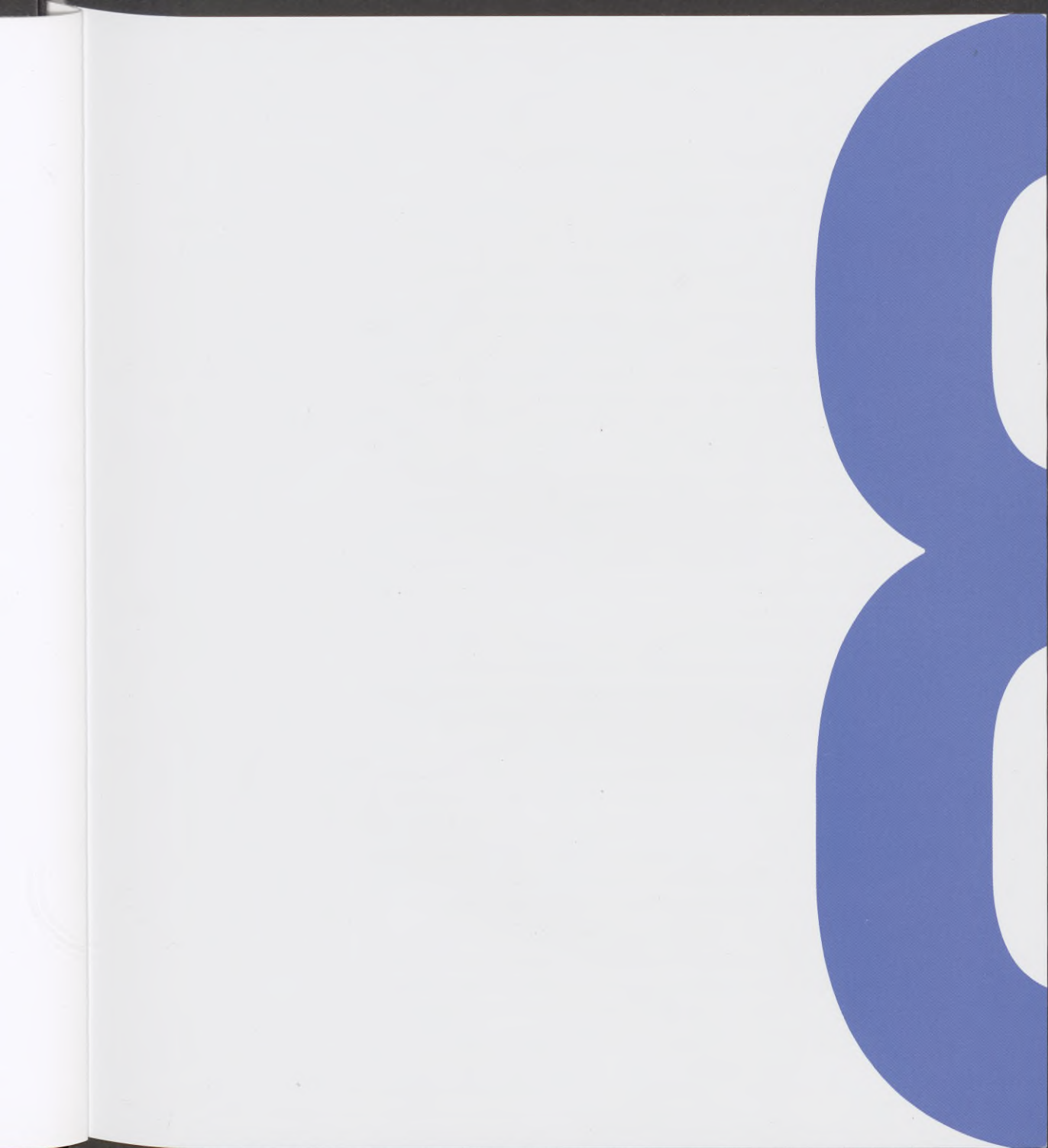

BIENNALE
SZTUKI MŁODYCH
RYBIE OKO 8

REALIZM ZAWODOWY W POLSCE XXI WIEKU

Sztuka współczesna stanowi specyficzną dziedzinę ludzkiej aktywności, która programowo unika jasnego wytyczenia własnych granic. Paradoksalnie – nie jest to jej słabością, lecz czynnikiem napędzającym rozwój, umożliwiającym zdobywanie nowych obszarów, zachowanie autorefleksji i krytycyzmu. Oddzielenie działalności artystycznej od zawodowej, dzieła sztuki od przedmiotu codziennego użytku czy też kompetencji artystycznych od społecznych stało się w dzisiejszym instytucjonalnym (a jeszcze bardziej w poza-instytucjonalnym) świecie sztuki, nie tyle nieistotne, co drugorzędne. Proces ten przebiegał wielostopniowo. Tumult przełomu lat 60. i 70. przyniósł m.in. dematerializację dzieła sztuki, nieufność wobec instytucji i ich procedur. Nowy instytucjonalizm lat 90. zakwestionował prymarną rolę wystawy jako podstawowego narzędzia komunikacji z widzem, promował też postawę artysty-badacza oraz kuratora-producenta wiedzy. Ostatnie pięciolecie to niespokojny czas społecznego wrzenia i ekonomicznych kryzysów, manifestacji obywatelskiego nieposłuszeństwa, a tym samym refleksji na temat roli, powinności (oraz praw), jak i miejsca, jakie pełnić powinien w społeczeństwie artysta. Jednocześnie na polu rozważań teoretycznych pojawiło się kilka znaczących publikacji i hipotez, których celem jest wyjaśnienie mechanizmów selekcji, oceny jak i dominacji w polu sztuki współczesnej. Jedną z nich jest budząca wiele emocji książka *Dark Matter. Art and Politics in the Age of Enterprise Culture* Gregory Scholette'a. Jak tłumaczył Kuba Szreder, przy okazji warsztatów Wolnego Uniwersytetu Warszawy: „Ciemna materia jest metaforą zaczerpniętą z astrofizyki do opisu tej części świata sztuki, która – pomimo swojej niewidoczności – stanowi 90% jego społecznej masy i podtrzymuje siły grawitacji napędzające artystyczny obieg. Artystyczna ciemna materia składa się z amatorów, artystów zapomnianych, przegranych artystycznej konkurencji, twórców intencjonalnie wychodzących poza artystyczne konwencje. Wszystkich tych, którzy znajdują się poza polem widzenia oficjalnego obiegu sztuki”. Mechanizmy selekcji, a także wytyczania granic pomiędzy sztuką i nie-sztuką, opierają się na językowych narzędziach do nazywania rzeczy po imieniu (dzieło sztuki, artysta, kicz, kanon, hochsztapler, pseudo-awangarda i tym podobne). To za pomocą tych „gmachów pojęciowych” sztuka chroni się przed ostatecznym rozpuszczeniem w codziennym życiu, opiera się przed zatarciem cech,

które odróżniają ją od ludzkich aktywności z innych dziedzin, a tym samym jesteśmy ją w stanie poddać ocenie i „spetryfikować” (zarówno materialnie i znaczeniowo).

Ostatnie lata przyniosły ożywioną dyskusję wokół pojęć użytku, użytkownika (tzw. użytkologii – *usology*) w nowym muzealnictwie. Według Tanii Bruguery – artystki i aktywistki z Kuby, propagatorki koncepcji *Arte Útil* (sztuki użytecznej), praktyka ta musi mieć przede wszystkim praktyczne i dobroczynne skutki dla użytkowników oraz zastępować autorów inicjatorami a widzów użytkownikami. Istotną rolę w skonceptualizowaniu tych postulatów odegrał kanadyjski teoretyk Stephen Wright, poświęcający w swoich tekstach sporo uwagi praktykom w skali 1:1 („sztuki, która używa świata jako jego własnej mapy”), podważając zasadność tworzenia sztucznych modeli czy też atrap rzeczywistości w przestrzeniach zarezerwowanych dla sztuki. Wright wskazuje na potrzebę zredefiniowania ról, jakie odgrywają dziś producenci i odbiorcy kultury. Zachęca do przemyślenia (biernej) pozycji widza, (hegemonii) wydarzenia i obiektu, poszukuje siły w słabości sztuki, spiera się z kantowską „celową bezcelowością”, z potrzebą replikowania istniejących systemów, rygorami własności i autorstwa oraz wyniosłością tzw. kultury eksperckiej. Wright przytacza podczas swoich publicznych wystąpień działalność estońsko-amerykańskiego artysty konceptualnego Raivo Puusempa, który w ramach swojej działalności artystycznej w 1975 roku został burmistrzem miasteczka Rosendale. Praktykę Puusempa określić można jako implementację sztuki konceptualnej i społeczno-artystycznych kompetencji do rozwiązywania politycznych problemów.

Jednym z użytecznych pojęć, które pomaga zdefiniować praktyki artystyczne naszych czasów jest „zawodowy realizm” (*occupational realism*), termin który pojawił się w tekście Julii Bryan-Wilson, opublikowanym w tomie *It's the Political Economy, Stupid The Global Financial Crisis in Art and Theory* (pod redakcją Gregory Sholette'a i Olivera Resslerera). Bryan-Wilson gra z dwuznacznością przymiotnika „occupational” w języku angielskim, oznaczającego zarówno zawodowy, jak i okupacyjny. Teoretyczka przytacza projekt kalifornijskiego artysty Bena Kinmonta pod symptomatycznym tytułem *Sometimes a nicer sculpture is being able to provide a living for your family* (1998 – do dziś), czyli „czasami lepsza rzeźba, to taka, która pozwala utrzymać twoją rodzinę”. Kinmont prowadzi

antykwiariat z rzadkimi książkami o gastronomii. Traktuje tę działalność jako odpowiedzialny biznes: bierze udział w targach książek, prowadzi sprzedaż wysyłkową, płaci podatki itd., jednocześnie prowadzenie antykwiariatu uznaje za swój wieloletni performans. Wychodząc od tego przykładu Bryan-Wilson definiuje zawodowy realizm jako praktykę, gdzie „sfera płatnej pracy (podejmowanej w celu finansowanego zaspokojenia swoich potrzeb) oraz sfera sztuki (prawdopodobnie nie wykluczającej zysku finansowego, ale także wychodzącej poza ten cel, mającej estetyczne, osobiste i/ lub polityczne motywacje) zderzają się ze sobą, pozostają odrębne bądź też celowo mieszają się ze sobą. Są to projekty, polegające na tym, że artyści wykonują zwykłe, obowiązkowe czynności zawodowe w ramach wysoce elastycznych kategorii „sztuki”. W tym przypadku praca staje się sztuką a sztuka staje się „pracą”. Zawodowy realizm jest więc aktywnością czy też praktyką „znalezioną”, w tym sensie w którym *ready-made* jest obiektem codziennego użytku, wprowadzonym do cyrkulacji muzealnej. Oczywiście praktyka ta nie zawsze wymaga dosłownego przeniesienia (*displacement*), jakiejś z gruntu nieartystycznej aktywności do przestrzeni muzealnej, częściej jako widzowie stykamy się z dokumentacją, formą raportu z czynności o podwójnym statusie ontologicznym.

Można zauważyć, że w Polsce projekty artystyczne, w duchu realizmu zawodowego definiowanego przez Bryan-Wilson, były dotychczas domeną przede wszystkim kobiet: Julity Wójcik, Joanny Rajkowskiej (np. *Dwadzieścia dwa zlecenia*, 2003–2005), Pauliny Ołowskiej (*Nova Popularna*, z Lucy McKenzie, 2003) czy Elżbiety Jabłońskiej (cykl *Przez żółtek do serca*, od 1999 roku, czy też ostatnio realizowany projekt *Nieużytki sztuki*, 2014). Nurt ten doczekał się też swojego „kanonicznego” dzieła (przekładającego się na historyczną wręcz reakcję medialną: z życia codziennego do salonu sztuki i z powrotem) jakim było *Obieranie ziemniaków* Julity Wójcik w warszawskiej Zachęcie z 2001 roku. Wójcik zrealizowała wiele innych prac, gdzie czynności z repertuaru domowego czy usługowego zostały przeniesione (najczęściej jako dokumentacja) do przestrzeni muzealnej czy galerijnej. Artystka wypasała kozy (*Rewitalizacja Parku Schopenhauera*, 2002) czy też zamiatała podłogę w fabryce (*Pozamiatać po włókiennikach*, 2003). Obecnie praktyka artystyczna – w skali 1:1 – charakteryzuje rozciągnięte w czasie performensy trómiejskiej artystki Honoraty Martin. Logika *wydarzenia* ustępuje w jej pracach wobec potrzeby ciągłości i celebracji codzienności. *Wyjście w Polskę* (2013) to samotna piesza wędrówka artystki, bez z góry przyjętego planu – po dwóch miesiącach Martin dotarła z Gdańska

do Dzierżoniowa na Dolnym Śląsku. Podczas *Zadomowienia* (2015) artystka zamieszkała w miejskim parku w warszawskiej dzielnicy Targówek, dzieląc się swoimi umiejętnościami z mieszkańcami pobliskich osiedli – malując, przyrządzając posiłki, wytyczając nieformalną przestrzeń spotkań. W akcjach tych uwidocznia się najważniejszy rys twórczości Martin: rozgrywa się ona pomiędzy artystką a przypadkowym widzem, bez pośrednictwa instytucjonalnych procedur, a co się z tym wiąże, z pominięciem mechanizmów selekcji i dostępności.

W świetle powyższych tendencji i refleksji teoretycznych (trudno byłoby jednak zakładać, że dominujących w głównym nurcie artystycznym w Polsce) wybór tegorocznego zwycięzcy biennale *Rybie Oko*, Adriana Kolarczyka, jest symptomatyczny. Reasumuje on niejako toczącą się w ostatnim czasie żywą dyskusję wokół ekonomicznej sytuacji artystów (ubezpieczenia zdrowotne, honoraria, pozycja na rynku pracy etc.), kwestii podnoszonych zwłaszcza przez Obywatelskie Forum Sztuki Współczesnej, ale także zależności artystów od decyzji ekspertów, mechanizmów selekcji i wykluczania (wspomniana powyżej dyskusja wokół hipotezy „ciemnej materii sztuki”).

Wybrany projekt, *311-G* Adriana Kolarczyka, powstał jako licencjacka praca dyplomowa na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. W jej ramach artysta podjął się nauki spawacza: wykorzystując swój czas spędzony na akademii do zdobycia intratnego i konkretnego zawodu, jednocześnie nie wychodząc z roli studenta kierunku artystycznego – jego działanie stało się przedmiotem oceny i interpretacji ze strony kadry pedagogicznej na Uniwersytecie Artystycznym. Kolarczyk tłumaczy: „Myśląc praktycznie o przyszłości i zawodzie, jaki powinna dać mi uczelnia artystyczna, uznałem, że słusznie będzie rozpocząć kurs zawodowy, którego uwieńczenie zostanie uznane zarówno przez grupę zawodową, dającą mi uprawnienia, oraz świat sztuki reprezentowany przez komisję moich wykładowców. Wybrałem spawanie gazowe, ponieważ niejednokrotnie potrzebowałem pomocy spawaczy przy własnych realizacjach, co po obronie dyplomu będę mógł już robić sam”. Kolarczyk przeszedł dwuetapowy egzamin dający mu uprawnienia spawalnicze. Projekt ten uzyskuje tym samym podwójny status, postulowanego m. in. przez Stephena Wrighta działania w skali 1:1. Z jednej strony jest dziełem sztuki („ramowanym instytucjonalnie, poprzez autorytet akademii sztuki i jej procedury), z drugiej strony – poprzez naukę nowych umiejętności, zdobycie „fachu

w rękę” praktycznie pozwala artyście na funkcjonowanie poza „środowiskami podtrzymującymi sztukę” (*art-sustained environments*). Można ironicznie założyć, że w przypadku niepowodzenia Kolarczyka w grze o prestiż i pozycję na rynku sztuki, umiejętności spawacza pomogą pozostać artyście we własnym polu – świadcząc usługi spawalnicze na rzecz twórców, których stać na zatrudnienie podwykonawców do produkcji swoich dzieł. Projekt Kolarczyka jest również krytycznym, auto-refleksyjnym komentarzem na temat roli akademii sztuk pięknych, samej procedury egzaminacyjnej i paradoksu przekazywania wiedzy oraz kompetencji, które tak często wymykają się zinstytucjonalizowanym procedurom. Egzamin Adriana Kolarczyka odbył się w obecności dwóch komisji – zawodowej (oceniającej umiejętności nowego adepta: jakość spawów, sprawność w posługiwaniu się narzędziami, jak i teoretyczną wiedzę, w tym BHP) oraz artystycznej (oceniającej „jakość” powstałych rzeźb i samego performansu, walor estetyczny, symboliczny potencjał obserwowanej sytuacji etc.). Ta sama aktywność analizowana była przez dwa środowiska eksperckie – z pominięciem lub przeciwnie, w celu wydobycia jej „współczynnika sztuki” (*coefficient of art*).

Nagrodzenie projektu Adriana Kolarczyka w konkursie *Rybie Oko*, można uznać za dopisanie do tej pracy kolejnej warstwy znaczeniowej. Obrona dyplomu na uczelni artystycznej, która była nauką nieartystycznego fachu, zostaje wyróżniona jako wyjątkowo przenikliwa wypowiedź młodego twórcy na temat współczesnych relacji ekonomicznych i społecznych, eksperckiej władzy (a więc i tej dzierżonej przez członków komisji konkursowej), jak i statusu dzieła sztuki. Oraz – co istotne – projekt ten zrealizowany został bez dezaktywowania estetycznych funkcji sztuki, niemal automatycznie wpisanego w definiowany przez Bryan-Wilson realizm zawodowy. Materialny efekt kursu – próbki spawalnicze i butle z gazem, przypominają o znakomicie rozpoznanych i opisanych w XX wieku wizualnych językach minimalizmu czy *arte povera*. Kolarczyk opisuje w tym duchu efekty swojej pracy: „łączna długość wykonanych przeze mnie próbek ćwiczebnych to ok. 233 metry (...). Prezentacja próbek, które stykały się ze sobą łąkami, zaowocowało powstaniem jednej, długiej, nieregularnej linii spawu. Jest to dla mnie ważne ze względu na specyfikę, fundamentalnych zagadnień dla choćby rysunku, takich jak punkt i linia”.

Warto w kontekście pracy Adriana Kolarczyka wrócić także do „ekshumowanego” przez Stephena Wrighta pojęcia, jakiego użył w swoich późnych tekstach z lat 60. Marcel Duchamp. Artysta zaproponował wówczas koncept *reciprocal ready made*, czyli „zwrotnego przedmiotu znalezionego”, oparty na odwróceniu logiki obiektu znalezionego. Otóż – zgodnie z intencją Duchampa – dzieło miałoby opuścić uprzywilejowaną pozycję, utracić mandat nietykalności i wkroczyć do codzienności, znajdując tam dla siebie nowe funkcje (ujawniając swą siłę lub „rozpuszczając się” w banalnym otoczeniu). Duchamp pisał o „płótnie Rembrandta użytym jako deska do prasowania”. Tę konkretną ikonoklastyczną propozycję należy jednak traktować z przymrużeniem oka, warto natomiast skupić się na tym, jak artystyczne kompetencje i muzealne strategie przetrwania mogłyby zadziałać w tzw. prawdziwym życiu, w tym przypadku byłaby to paradoksalnie weryfikacja umiejętności spawalniczych artysty poza murami akademii czy galerii sztuki.

OCCUPATIONAL REALISM IN 21ST-CENTURY POLAND

Contemporary art is a peculiar domain of human activity, programmatically eschewing a clear drawing of its boundaries. Paradoxically, this is not its weakness, but an advancing factor, enabling forays into new areas, preserving its self-criticism and self-awareness. Separating artistic from professional activity, an artwork from an object of daily use or art from social skills in the current institutional (even more so in the extra-institutional) art world has become not so much immaterial as secondary. This has been a multistage process. The tumultuous breakthrough of the 1960s and 70s brought about e.g. the dematerialisation of the artwork, the distrust towards art institutions and their procedures. The new institutionalism of the 1990s put into question the primary role of the exhibition as the basic instrument of communication with the viewers, and promoted the approaches of the artist-researcher and curator-knowledge producer. The last five years are anxious times of social upheaval and economic crises, manifestations of civic disobedience, hence times of reflection upon the role, the obligations (as well as rights) and the position of the artist in the society. Correspondingly, the field of art theory has seen several significant book-length proposals and hypotheses attempting to explain the mechanisms of selection, judgement and domination in the domain of contemporary art. Gregory Scholette's stirring book *Dark Matter: Art and Politics in the Age of Enterprise Culture* is one of them. Kuba Szreder expounded on the title during the Polish Open University workshops in Warsaw: "Dark matter is a metaphor derived from astrophysics to describe the part of the art world which, despite its invisibility, constitutes 90% of its social mass and sustains the gravitational forces driving the artistic circulation. The art dark matter consists of amateurs, forgotten artists, losers in art competitions, artists intentionally going beyond art conventions. All of those who are located outside the field of vision of the official art circulation". Mechanisms of selection, hence drawing the boundary between art and non-art, rely on linguistic tools for proper naming (i.e. artwork, artist, kitsch, canon, trickster, pseudo-avant-garde). Art uses the "conceptual

monuments" to preserve itself from its final dissolution in everyday life, it resists the erasure of its distinctive features, differentiating it from other domains of human activity, which makes art liable to our judgement and "petrification" (both in matter and meaning).

Recent years have witnessed a heated discussion on the notions of the user/usership (the so-called 'usology') in the new museology. According to Tania Bruguera, Cuban artist and activist, the proponent of *Arte Útil* (useful art), such art practice should primarily be practical and beneficial to the users, replacing authors with initiators and viewers with users. A crucial role in conceptualising these proposals has been played by the Canadian theorist, Stephen Wright, devoting particular attention in his texts to art practices on 1:1 scale ("art that uses the land as its own map") to question the validity of creating artificial models or substitutes for reality in spaces reserved for art. Wright points to the need for a redefinition of roles played nowadays by art producers and receivers. He encourages a rethinking of the (passive) position of the viewer and the (hegemonic) event and object, finding art's strengths in its weakness; he contends the Kantian 'purposive purposelessness', the need to replicate existing systems, the regimes of property and authorship, and haughtiness of the so-called 'expert culture'. In his public presentations, Wright quotes the Estonian-American conceptual artist, Raivo Puusemp, who in 1975 became the mayor of Rosendale as part of his artistic practice. Puusemp's practice may be described as an employment of conceptual art and art-social skills in solving political problems.

One of the useful concepts helping to define art practices of our time is "occupational realism"; the term originates in Julia Bryan-Wilson's text published in the collection *It's the Political Economy, Stupid. The Global Financial Crisis in Art and Theory* (edited by Gregory Sholette and Oliver Ressler). Bryan-Wilson plays on the ambiguity of the adjective "occupational", referring to 'occupation' both in the professional and military/militant sense. The theorist quotes the Californian artist, Ben Kinmont's project under the symptomatic title *Sometimes a nicer sculpture is being able to provide a living for your family* (1998 – present). Kinmont runs a rare cookbook store. He approaches the activity as a responsible businessman: he takes part in book fairs, supervises mail-orders, pays taxes etc., while regarding his business as on-going performance. Starting from his example, Bryan-Wilson defines occupational realism as "the realm of waged labor (undertaken to sustain

oneself economically) and the realm of art (pursued, presumably, for reasons that might include financial gain, but that also exceed financialization and have aesthetic, personal, and/or political motivations) collapse, becoming indistinct or intentionally inverted. These are performances in which artists enact the normal, obligatory tasks of work under the highly elastic rubric of "art". Here, the job becomes the art and the art becomes the job."¹ Occupational realism is therefore a 'found' activity of practice, just as a ready-made is an object of daily use introduced into museum circulation. Obviously, the practice does not always require a literal displacement, from a ground of non-artistic activity into a museum space, rather we, as viewers, are presented with a documentation, a kind of report from activities of double ontological status.

It is noteworthy that art projects in the strain of occupational realism as defined by Bryan-Wilson has so far been created in Poland mostly by women artists: Julita Wójcik, Joanna Rajkowska (e.g. *22 Commissions*, 2003-2005), Paulina Ołowska (*Nova Popularna*, with Lucy McKenzie, 2003) or Elżbieta Jabłońska (the cycle *Through the Stomach to the Heart*, since 1999, or her recent project *Art Wastelands*, 2014). The strain has already delivered its 'canonical' work (translating into near-hysterical media response: from everyday life to an art salon and back), namely Julita Wójcik's *Peeling Potatoes* in Zachęta, the National Gallery of Art in Warsaw, in 2001. Wójcik created many other works in which house or service activities were transported (most often as documentation) into a museum or gallery space. The artist pastured goats (*Revitalise the Schopenhauer Park*, 2002) or swept the factory floor (*Sweeping after Textile Workers*, 2003). Presently, artistic practice – on 1:1 scale – characterises long-lasting performances by Honorata Martin, a woman artist from the Tricity. The logic of event in her work surrenders to the need for continuity and celebration of the everyday. *Going out into Poland* (2013) is the artist's solitary journey on foot, previously unplanned – after two months, Martin got from Gdańsk to Dzierżonów in Lower Silesia. During her *Settling* (2015), the artist inhabited a municipal park in the Targówek district of Warsaw, sharing her skills with the residents of adjacent housing estates: painting, cooking meals, drawing an informal meeting space. These actions reveal the most significant feature of Martin's work: it takes place between the artist and a casual viewer, unmediated by institutional procedures, thus bypassing the mechanisms of selection and availability.

¹ <http://arthistory.berkeley.edu/pdfs/faculty%20publications/Bryan-Wilson/jbwoccupationalrealism.pdf>

In the light of the aforementioned tendencies and theories (it would be unwarranted to consider them dominant in the mainstream of art in Poland) the choice of this year's winner of the *Rybie Oko* [*Fish Eye*] biennale, Adrian Kolarczyk, is symptomatic. It seems to summarise the recent heated discussions concerning the artists' economic situation (social security, fees, place on the job market etc.), issues raised particularly by the Civic Forum for Contemporary Art, but also artists' dependence on experts' decisions, mechanisms of selection and exclusion (the above quoted discussion on the "art dark matter" hypothesis).

The winning project, Adrian Kolarczyk's *311-G*, was created as BFA graduation work at the University of Arts in Poznań. The artist's project consisted in his acquiring welder's skills; he employed his time at the academy to qualify in a well-paid and hands-on occupation, while remaining in his capacity as a BFA student – his activity was subject to evaluation and interpretation of the University of Arts faculty. Kolarczyk explains: "Being practical about the future and the profession in which I should be educated at an arts university, I considered it proper to pursue an occupational training towards a qualification that would be accepted both by the professional group issuing the qualification and the art world represented by my faculty committee. I have chosen gas welding, since I frequently required the help of welders for my works, which I will be able to do myself following graduation." Kolarczyk passed a two-stage test, conferring his welder qualification. Thus, the project acquires a double status postulated by e.g. Stephen Wright for activities on 1:1 scale. On the one hand, it is an art work (institutionally framed by the authority of the fine arts academy and its procedures), on the other, by his acquiring new skills, "tools of trade", the artist will be practically able to function outside "art-sustained environments". One could ironically assume that in case Kolarczyk loses the game of prestige and recognition on the art market, his welder's skills would help the artist to remain in his proper field: by providing welding serviced to the artists who can afford to employ skilled workers in the production of their own works. Kolarczyk's project is also a critical, self-reflexive commentary on the role of the fine arts academy, its examination procedures and the paradox of its knowledge and skills transmission, which very often eludes institutionalised procedures. Adrian Kolarczyk's graduation exam was evaluated by two committees: occupational (testing the apprentice's skills: the quality of

welds, his competence in tool use, and theoretical knowledge, including OHS) and artistic (evaluating the "quality" of thus created sculptures and the performance, their aesthetic value, symbolic potential of the observed situation etc.). The very same activity was analysed by two expert circles – overlooking or, on the contrary, exposing its "coefficient of art".

Award-winning of Adrian Kolarczyk's project in the *Rybie Oko* [Fish Eye] competition may be considered as adding another layer of meaning to his work. The defence at an art university of a graduation work, which consisted in learning a non-artistic trade, is prized as the young artist's exceptionally perspicacious statement on the subject of contemporary economic and social relations, expert knowledge (hence, the one wielded by the members of the competition jury), and the status of an art work. Also, significantly, the project was created without deactivating the aesthetic functions of art, almost automatically inscribed by Bryan-Wilson in her definition of occupational realism. The material outcomes of the welder training: welding samples, gas bottles are reminiscent of perfectly defined and described 20th-century visual languages of minimalism or arte povera. Kolarczyk describes the effects of his work in their terms: "The total length of my practice samples amounted to ci. 233 metres (...) The presentation of samples, adjoined at the edges, resulted in a single, long, irregular line of weld. I consider it significant with respect to the specifics of fundamental problems of e.g. drawing such as point and line".

It is worthwhile to return in the context of Adrian Kolarczyk's work to the concept "exhumed" by Stephen Wright from Marcel Duchamp's late texts of the 1960s. The artist then proposed the concept of a *reciprocal ready-made*, based on a reversal of the logic of a found object. Such work, following Duchamp's intentions, would have to abandon its privileged position, lose its mandate of untouchability and enter into the everyday, finding its new functions there (revealing its strength or "dissolving" in a trivial environment). Duchamp had written about "Rembrandt's canvas used as an ironing board". While the concrete, iconoclastic idea should be taken with a grain of salt, it is worth considering how the artistic competence and museum survival strategies could function in the so-called 'real life', in this case, as a paradoxical verification of the artist's welding skills beyond the walls of the academy or an art gallery.

GORZKI SMAK ZWYCIĘSTWA

Ostatnie głosowanie zawsze jest najbardziej dramatyczne. Ożywiona dyskusja i emocjonalne zaangażowanie udzielają się podekscytowanym rosnącą stawką jurorom. Po wielu godzinach obrad każdy ma już swojego faworyta. Artystę lub artystkę, z którą sympatyzuje i empatyzuje, któremu, której dobrze życzy i da się za niego, za nią pokroić. Idzie to w parze z budowaniem aliansów i rosnącym poczuciem, że inne propozycje są mniej istotne. Argumenty pozostałych jurorów wydają się nie wystarczająco przekonujące. Rozgrywająca się walka dotyczy kilku nazwisk z krótkiej listy najwyższej punktujących we wcześniejszych etapach finalistów. Brutalna, a jednocześnie w swej matematycznej prostocie elegancka procedura sprawia, że dwie osoby o największej liczbie punktów zgarniają pulę. Pozostałe dostają wystawę indywidualną w prezencie. Będą mogły pokazać na co je stać, udowodnić, że to im należała się wygrana. Reszta bierze udział w zbiorówce. Niespełna trzydzieści osób z niemal dwustu pięćdziesięciu zgłoszeń. Procentowo też ciekawie się to rozkłada. Niespełna jeden procent wymiata całą kasę, dziesięć procent jakoś jeszcze funkcjonuje, a pozostałe dziewięćdziesiąt aspiruje i próbuje, choć w krótkiej, konkursowej perspektywie po prostu znika ze sceny i świadomości jurorów, kuratorów, krytyków, publiczności i kogo tam jeszcze to wszystko obchodzi.

Ostatnio modne jest mówienie o ciemnej materii sztuki. Dziewięćdziesiąt procent to mięso armatnie systemu. Z drugiej strony naprawdę sfrustrowani i wykluczeni nawet nie wysyłają zgłoszeń, bo pewnie nie mają za bardzo czego zgłaszać. Tak bardzo są sfrustrowani i wykluczeni. Bez sensu. Lepiej skoncentrować się na tych, którzy jednak wciąż są młodzi, więc się kwalifikują. Do tego mają ambicję, wierzą w siebie i w sztukę, a nade wszystko chcą brać udział w tym cyrku zwanym artworldem. Im też nie jest łatwo. Konkurencja coraz większa, a do tego presja na sukces i pieniądze. Minęły czasy artystycznej solidarności i wyklętej bohemy, której zwisa. Neoliberalizm na takie fanaberie nie pozwala nawet artystom. Premiujący indywidualizm zły system każe urządzać wyścig z nagrodami.

Przy okazji całej tej paplaniny o ciemnej materii przywoływana jest anegdota, według której artyści są jak sportowcy na olimpiadzie. Różnice między doskonale przygotowanymi zawodnikami są minimalne, ale na podium i tak stanie

tylko trzech, którzy byli o ułamek lepsi od reszty. To ma być dowód przeciwko wykluczeniu. To zły przykład. Nie pasuje do naszego magicznego świata sztuki. Przecież jest jeszcze gorzej. Widać to dobrze w procedurach konkursowych, jak i w codziennym funkcjonowaniu pola sztuki. Owszem, zawodnicy są nieźle wytrenowani, ale w jednych zawodach stają obok siebie specjaliści reprezentujący skrajnie odmienne dyscypliny. Trudno nawet sobie wyobrazić zawody, w których obok panczenistki startowałby pływak na sto metrów, kolarz górski, mistrz ping-ponga i czwórka wioślarska obok sprintera i skoczka narciarskiego. A przecież można jeszcze dorzucić kogoś z dyscyplin nie kwalifikujących się na olimpiadę typu mistrz enduro, mors i parkurowiec. W tych wymaginowanych zawodach, gdzie nie ma żadnych reguł na koniec i tak zwycięża jakiś niedouczony geniusz amator. Jak to się jednak ma do sztuki? Do konkursów dla młodych artystów? Mamy tu performerkę, malarza abstrakcjonistę, akwaforcistkę, rzeźbiarza, instalatorkę, fotografa i twórcę video. Są też wyrafinowani postkonceptualiści, mistrzowie sztuki zawłaszczania i specjaliści od krytyki instytucjonalnej oraz adepci multimediiów swobodnie łączący gatunki. Na niespotykanej różnorodności poszczególnych zawodników to się przecież nie kończy. Ktoś to jeszcze musi ocenić. Konsekwentnie instytucjonalną praktyką eksperci kierują się zgoła różnymi skalami ocen. Jak znaleźć wspólny mianownik pomiędzy specjalizującym się w fotografii historykiem sztuki i amerykańistą, zainteresowanym plastyką polityczną socjologiem, ceniącą malarską fakturę postfeministką i psychologiem o zacięciu prawniczym tropiącym nadużycia w instytucjach sztuki? Być może w tym szaleństwie jest metoda, a może po prostu to przypadek? Coś w tym musi być skoro w skrajnie odmiennych zespołach jurorskich, krajowych i międzynarodowych, fotograficznych, malarskich i interdyscyplinarnych szybko dochodzi się do konsensu. Najszybciej odrzuca się te przysłówiowe już dziewięćdziesiąt procent. Najtrudniej wybiera zwycięzcę.

Cokolwiek byśmy o tym nie myśleli większość musi odpaść. Również z powodów praktycznych. Wystarczy policzyć. Zakładając dwa dni pracy po dziesięć godzin dziennie na jedno zgłoszenie na płycie CD przypada maksimum pięć minut. Jeśli poprzedzająca zasadnicze głosowanie dyskusja nad pierwszą dziesiątką zajmuje dwie godziny, a obrady są wielostopniowe i do niektórych prac wraca się wielokrotnie to reszta może liczyć w najlepszym wypadku na dwie do trzech minut uwagi. To nie ma sensu, więc większość odpada w preselekcji.

Wierzmy, że wybieramy najciekawsze propozycje. Dyskutujemy do upadłego i jesteśmy coraz bardziej o swojej racji przekonani. Wiemy. No dobrze, ale skąd wiemy to, co wiemy? Czy to czasem nie przypadek? A może ugruntowane teorią i poparte praktyką doświadczenie, wiedza niejawna, *tacit knowledge*? Ostatecznie, nawet jeśli ktoś mi się nie podoba i go nawet nie lubię to wciąż wiem, że akurat w tej stawce jest najlepszy, najciekawszy i jemu się należy. Nadal mogę z przekory unicestwić go w ostatnim głosowaniu, ale tego nie robię. Inni, jak się okazuje, myślą i głosują podobnie. Mamy zwycięzcę.

Jeśli akurat wierzycie w przypadek, to też nie jest źle. Bilet na loterię nie jest wcale taki drogi. Jeśli już tyle lat się inwestowało w sztukę, w siebie, w te wszystkie arcydzieła, to tych kilkadziesiąt złotych wpisowego da się jeszcze przeżyć. Zawsze jest jakaś szansa na kilkadziesiąt tysięcy. Wprawdzie za wygraną nie kupisz nawet średniej klasy nowego samochodu, a organizatorzy chcą w cenie dzieła do kolekcji, ale co młody artysta ma do stracenia? Nie ma też znów aż tak wielkiej konkurencji i szansa, że coś się jednak wydarzy, że będą o tobie mówić i o ciebie się kłócić jest całkiem spora. Nawet jeśli nie wygrasz to może zaproszą do wystawy, albo coś napiszą, albo ktoś to zobaczy i kupi.

Galerie komercyjne wprawdzie w Polsce wciąż są na dorobku, ale obserwują i czekają na utalentowaną młodzież, bo relacja zysku do kosztów jest w tym segmencie najlepsza. Zainteresowani karierą komercyjną stawiają na malarstwo i odpowiednie konkursy. Typują, przewidują, może coś się wydarzy. Talentów w sztuce wciąż jest mało. Ale równie dobrze nie musi wydarzyć się absolutnie nic. Lotto dla artystów. Spróbować zawsze warto, bo kto nie gra ten nie wygrywa.

Ostatnio pojawia się jeszcze inna wersja wydarzeń. Tak, tak, mam na myśli układ, mafię, no i to, że wszystko zgarniają kolesie i koleżanki wiadomo kogo. Taka zwyczajna ustawka. Lekka paranoja nie zaszkodzi, bo w końcu wszyscy się znamy, bo świat sztuki to jedna nie tak znów wielka rodzina. Tyle że mocno ze sobą skłócona. Wszyscy klepią się po plecach, a za plecami... No i każdy ciągnie w swoją stronę i co innego go interesuje. Owszem, znajomość prac pokazywanych w galeriach pomaga jurorom. Potwierdza wartość młodego talentu. Rzadziej może stać się gwoździem do konkursowej trumny. No więc tak. Wystawiajcie i kolegujcie się,

ale nie liczcie że ostatecznie wam to pomoże. To tylko kolejna premia dla utalentowanych, premia z uczestnictwa w świecie sztuki. Żaden nepotyzm, żadne koleśiostwo.

No dobrze, ale ustawić i tak przecież się można. Tylko czy to nie byłoby nudne i przewidywalne? Zyskać mógłby na tym co najwyżej nie lubiący ryzyka galeryjny *small business*, ale ich już dawno instytucje publiczne trzymają na dystans, w przedpokoju. Poza tym wszyscy wciągnięci na listę zwycięzcy konkursów tych najważniejszych i tych mniej istotnych robiliby w takim układzie karierę w wiadomo jakich instytucjach. Tymczasem, o zgrozo, konkursy nawet rangi *Spojrzeń* nie dają rozstrzygających wyników. Co gorsza, patrząc na *Spojrzenia* – by trzymać się przykładu – można odnieść wrażenie, że w tym konkursie prawie wszyscy nominowani i zwycięzcy coś bezpowrotnie stracili. Wyjąwszy pieniądze, oczywiście. Co to byłaby więc za ustawka? A może taki konkurs to nagroda pocieszenia dla artystów przeznaczonych do instytucjonalnego odstrzału? Też nie. Ostatecznie mają szansę, coś mogą zrobić, i niektórzy robią, a że się w większości gubią i znikają to już nie wina jurorów, którzy ich wspólnie wybierali. Ani nawet galerzystów, którzy potencjalnie się nimi opiekują i nimi dilują. Tyle zwycięstw i prawie tyle samo rozczarowań. Nikt za artystów pracy nie wykona. Jeśli myślicie, że coś się wydarzy bez waszej pracy to sami się oszukujecie i bardzo grubo się mylicie.

Wygląda na to, że najlepiej brać udział w konkursach i nie wygrywać. Być stale obecnym, ale nie funkcjonować niczym modny ekran dla zbyt wybujałych instytucjonalnych projekcji. Nie przeceniać, ale i nie lekceważyć całego tego dziwnego systemu. Tylko jak go wykorzystać i nie być wykorzystanym? Jak zjeść ciasteczko i je mieć?

Po głosowaniu następuje moment powyborczej ciszy. Gorzki smak zwycięstwa udziela się także jurorom. Odpowiedzialność jest zawsze rozproszona, a przyznane nagrody nikogo do końca nie satysfakcjonują. Zawsze istnieje poczucie, że może doszło do pomyłki, że może komuś jeszcze lepszemu zgubiła się na poczcie koperta, że bez sensu przepadł w preselekcji i trzeba go było wybrać do dalszej dyskusji. Nieznane arcydzieło, przeoczony geniusz to obsesja świata sztuki. To bardziej emocjonujące niż główna wygrana w najlepszym konkursie. Więc jeśli nie zgadzasz się z werdyktem i jeśli tam jesteś wybitny artysta, wybitna artystko nie trać nadziei. I tak cię odnajdziemy i na ciebie trafimy.

THE BITTER TASTE OF VICTORY

The final vote is always the most dramatic. The heat of the discussion and emotional involvement affect the jurors agitated by stakes raised. After many hours of proceedings everyone has their preference. A man or woman artist with whom they sympathise and empathise, whom they favour and for whom they would give their life. As it unfolds, alliances are established and the feeling that other entries are less important is growing. Other jurors' arguments become insufficiently convincing. The battle is fought between a few names on the short list of the highest-scoring among the finalist of the previous stages. Brutal, yet mathematically elegant simplicity of the voting procedure decides that the two highest-scoring hit the jackpot. The rest of the few get an individual exhibition as a gift. They will have the chance to demonstrate their worth, prove that they should have won. The remaining make up the group exhibit. Less than thirty people out of almost two hundred and fifty entries. Statistically, the distribution is as interesting. Less than one percent gets all the cash, ten percent gets by, and the remaining ninety percent aspires and attempts, although in the short, competition run, they simply disappear from the view and the consciousness of the jurors, curators, critics, audiences and whomever else might take the special interest.

Lately, it is fashionable to talk about the dark matter of art. The ninety percent is the system's cannon fodder. However, the truly frustrated and excluded do not even send in entries, as they probably do not have much to enter, them being so excluded and frustrated. Pointless. Better to focus on those who are still young, so they qualify. Plus they are ambitious, believe in themselves and in art, and, above all, they want to take part in the circus known as the *artworld*. They, too, have it hard. The competition is growing, so is the pressure to earn and succeed. Long gone are the times of artistic solidarity and accursed decadents who give a damn. Neoliberalism takes away such fancies even from the artists. The individual-prizing evil system forces us to run a race with prizes.

When babbling about the dark matter, an anecdote is told about the artists supposedly being like the Olympic Games athletes. The differences

between perfectly prepared contestants are negligible, but only three of them will stand on the podium, better than the others by a fraction. Supposedly, it is an argument against exclusion. A false analogy. It does not match our magical art world. After all, we have it even worse. It is evident in competition procedures and in everyday functioning of the art field. True, the competitors are quite well trained, but one competition has expert representatives of extremely diverse disciplines contending. It would be hard to imagine a game in which women speed skaters are running against a male 100m freestyler, mountain-biker, table tennis champion and a rowing four next to a short-distance runner and a ski jumper. And we could add players in non-Olympic sports like an enduro racing champion, a winter swimmer or a PK practitioner. And the imaginary games, with no rules whatsoever, are then won by an underqualified amateur genius. But what does this have to do with art? Or young artist competitions? Here we have a woman performer, a man abstract painter, a woman etcher, a man sculptor, a woman installation artist, a man photographer and a video artist. There are also sophisticated post-conceptualists, masters of the art of appropriation and experts in institutional critique as well as multimedia practitioners, connecting genres freely. It does not stop at the unimaginable variety of individual contestants. Somebody needs to judge them. Experts consecrated in institutional practice follow quite different grading scales. What is the common denominator of an art historian specialising in photography and an American studies scholars, a sociologist interested in visual politics, a woman postfeminist delighting in painterly texture and a psychologist with a legal twist, chasing abuse in institutions of art? Is there a method to this madness, or is it just chance? There must be something to it, since the extremely diverse juries, national and international, photographic, painting and interdisciplinary, soon arrive at their decision. The first to go are the already proverbial ninety percent. The hardest choice is the winner.

Whatever our opinion on the matter, the majority has to go. Also for practical reasons. Just calculate. Assuming the jury has two ten-hour working days, each CD-record entry gets a maximum of five minutes. If the discussion on the first ten preceding the main vote takes two hours, and the proceedings are multistage and some works are revisited several times, the rest gets two to three minutes of attention at best. This would have been pointless, so the majority has to be dropped in the preselection.

We believe that we choose the most interesting entries. We discuss them until we drop and are ever more convinced of our reasons. We know. OK, but how do we know what we know? Is it just chance? Or perhaps a theoretically-grounded and practice-based experience, tacit knowledge? In the end, even if I dislike someone's work and even dislike them personally, I know that they are indeed the best in this competition, the most interesting and deserve the prize. I may still maliciously annihilate them in the final vote, but I do not do it. Others, it turns out, think and vote alike. We have the winner.

If you happen to believe in chance, it is not so bad. The lottery ticket is not too expensive. If you have already invested so many years in art, in yourself, in all the masterpieces, the several hundred złoty entrance fee is not a big deal. There is always a chance to win several ten thousands. Of course, the award will not even buy a new mid-class car, and the organisers include the winning work for their collection in the fee, but what has a young artist got to lose? The competition is not so large, after all, and the chance that something happens, that you will be talked about and quarrelled for is quite high. Even if you do not win, they might invite you to an exhibition, or write about you, or someone will notice and buy you.

The commercial galleries in Poland might still be on the make, but they are watching and waiting for talented youth, as the cost-benefit ratio on this market is supreme. The commercial career-oriented bet on painting and appropriate competitions. They place their bets, make their predictions, things might happen. There are still few talents in art. But then again, nothing might happen. A lotto for the artists. It is worth your try, as nothing ventured, nothing gained.

Lately, another version of events crops up. Yes, yes, I mean the set-up, the mafia, and that it all goes to the friends and fellows of you-know-who. Just a regular stitch-up. A little paranoia is fine, as we all know one another, since the art world is one not-so-big family. Except it is heavily divided. We pat each other's back, while behind the back... So everyone pulls their way and wants their stuff. True, knowing the works exhibited in galleries does help the jurors. It confirms the young talent's value. Rarely, it might be the nail in the competition coffin. There you have it. Exhibit and make friends, but do not count that it will help you in the end. It is just a premium for the talented, a premium for participation in the art world. No cronyism, no jobs for the boys.

Great, but it will not hurt you to have a foot in the door. But would it not be boring and predictable? It would only benefit the risk-avoiding gallery small businesses, and they have been long kept at bay by the public institutions, in the anteroom. Besides, all the winners of the important and not-so-important competitions would then make it in you-know-which institutions. Whereas, o, horror, even competitions of such standing as "Spojrzenia" ["Glances". Deutsche Bank Foundation Award] are not conclusive. Worse, looking at "Spojrzenia", to follow this example, one could get the impression that all the nominees and winners in this competition have irrevocably lost something. Except the money, of course. So is it really a stitch-up? Perhaps such competitions are consolation prizes for the artists singled out for institutional killing? Still not it. After all, they get their chance, they can do things, and some of them do, but that for the most part they lose themselves and disappear is no fault of the jurors who had collectively selected them. So many victories and almost as many disappointments. Nobody will do the work for the artists. If you think that something will happen without you work, you are fooling yourself and are sadly mistaken.

It seems that it is best to enter the competition and not win. Be continually present, but not to function as a fashionable screen for exuberant institutional projections. Not to overestimate, but not to disregard this whole bizarre system. Only how to use it and not be used? How to eat the cake and keep it?

The vote is followed by the post-selection silence. The bitter taste of victory affects also the jurors. Responsibility is always diffused, and the awards given are never to everyone's full satisfaction. There is always the feeling that there might have been a mistake, that someone better might have lost their envelope at the post office, that they were pointlessly dropped in preselection and should have been chosen for further discussion. An unknown masterpiece, an overlooked genius is the art world's obsession. So if you disagree with the decision and are out there, great artist, do not lose heart. We are sure to find and get you.

Paulina Antoniewicz

Ur. w 1986. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie; Kierunek: Rzeźba. Praca dyplomowa zrealizowana w pracowni dyplomowej prof. Janusza Pastwy.

Wybrane wystawy:

- 2015 TRASH ASS, Dwie Zmiany, Sopot
- 2014 SZTUKA NA ZAMKU, Galeria Kordegarda, Warszawa
- 2013 COMING OUT. NAJLEPSZE DYPLOMY ASP, Simfonia Varsovia, Warszawa
- 2012 Z DUPY WYSTAWA, FSW Galeria In Situ, Warszawa
- 2010 PREMIO INTERNAZIONALE DI EDGARDO MANUCCI, Arcevia, Włochy
- 2010 PRZYTUL MNIE (IDIOM BLISKOŚCI), Skwer Khala, Warszawa

B. 1986. Graduate of the Academy of Fine Arts in Warsaw, Faculty: Sculpture. Graduation work completed in Prof Janusz Pastwa graduation studio.

Selected exhibitions:

- 2015 TRASH ASS, Dwie Zmiany, Sopot
- 2014 ART AT THE CASTLE, Kordegarda Gallery, Warsaw
- 2013 COMING OUT. THE BEST AFA DIPLOMAS, Sinfonia Varsovia, Warsaw
- 2012 OUT OF THE SHIT EXHIBIT, CA Foundation In Situ Gallery, Warsaw
- 2010 PREMIO INTERNAZIONALE DI EDGARDO MANUCCI, Arcevia, Italy
- 2010 HUG ME (IDIOM OF INTIMACY), Skwer Khala, Warsaw

AUTOPORTRET Z MATKĄ W TLE,
2013, glina ceramiczna, stal, skóra,
192 x 300 x 210 cm,
(18 modułów 64 x 52 x 35 cm)

SELF-PORTRAIT WITH MOTHER
IN THE BACKGROUND, 2013,
pottery clay, steel, leather,
192 x 300 x 210 cm,
(18 modules, 64 x 52 x 35 cm)

Agnieszka Bastrzyk

Ur. w 1990. Absolwentka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu;

Kierunek: Edukacja Artystyczna.

Praca dyplomowa zrealizowana w pracowni rysunku na wydziale Edukacji Artystycznej pod kierunkiem prof. Anny Tyczyńskiej.

Wybrane wystawy:

- 2014 34. EDYCJA KONKURSU IM. MARII DOKOWICZ,
Galeria Miejska Arsenał, Poznań
- 2014 HABITAT, Galeria Miejsce sztuki 44,
Świnoujście
- 2013 TRANSAKCJA ŁĄCZONA III,
Instytut Historii Sztuki, Wrocław
- 2013 GORZKO GORZKO, Aula Uniwersytetu
Artystycznego, Poznań

B. 1990. Graduate of the University of Arts in Poznań; Field of Study: Artistic Education. Graduation work completed in the Drawing Studio at the Faculty of Artistic Education under the supervision of Prof Anna Tyczyńska.

Selected exhibitions:

- 2014 THE 34TH MARIA DOKOWICZ
COMPETITION, Arsenal Municipal
Gallery, Poznań
- 2014 HABITAT, Miejsce sztuki 44 Gallery,
Świnoujście
- 2013 COMBINED TRANSACTION III,
Institute of Art History, Wrocław
- 2013 KISS KISS, University of Arts
Lecture Hall, Poznań

PRZYMORZE WSZYSTKO MOŻE, 2014
instalacja, rysunek na papierze

PRZYMORZE RUNS THE TOWN, 2014
installation, drawing on paper

Przemysław Branas

Ur. w 1987 w Jarosławiu. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie; Kierunek: Intermedia. Praca dyplomowa zrealizowana w Pracowni Sztuki Performans prof. Artura Tajbera. Od 2013 r. doktorant na Interdyscyplinarnych Studiach Doktoranckich, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu.

Wybrane wystawy indywidualne:

- 2014 **CZKAWKA**, Galeria Re, MOCAK, Kraków, kuratorka E. Tatar
- 2013 **M.O.R.O.**, Galeria Wschodnia, Łódź, kurator P. Chodań
- 2010 **MAPA (NIE)PAMIĘCI**, z: S. Galon, Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk, kurator M. Bochenek

Wybrane wystawy grupowe:

- 2015 **ARS MORIENDI/SZTUKA UMIERANIA**, BWA Tarnów, kurator P. Chodań
- 2015 **ÜBUNG, TRZY CZTERY PERFORMANCEI**, BWA Zielona Góra, kuratorka A. Ola Kubiak
- 2014 **MIĘDZYNARODOWY FESTIWAL PERFORMANCE, DOMIN(A)CTION OF SPACE**, w Turbine Hale, Giswill, Szwajcaria, kuratorka A. Seemann
- 2013 **PERFORMANCE PRZECIĄG/DRAFT, PERFORMANCES POLONAISES**, Le Lieu, centre en Art Actuel, Quebec City, Kanada

B. 1987 in Jarosław. Graduate of the Academy of Fine Arts in Krakow; Field of Study: Intermedia. Graduate work completed in Prof Artur Tajber Performance Art Studio. Since 2013, PhD student at the Interdisciplinary Doctoral Studies, University of Arts in Poznań.

Selected individual exhibitions:

- 2014 **HICCUP**, Re Gallery, MOCAK, Krakow, curator: E. Tatar
- 2013 **M.O.R.O.**, Galeria Wschodnia, Łódź, curator P. Chodań
- 2010 **MAPA (NIE)PAMIĘCI**, with: S. Galon, Wyspa Institute of Art, Gdańsk, curator: M. Bochenek

Selected group exhibitions:

- 2015 **ARS MORIENDI / SZTUKA UMIERANIA**, BWA Tarnów, curator: P. Chodań
- 2015 **ÜBUNG, THREE FOUR PERFORMANCES**, BWA Zielona Góra, curator: A. Ola Kubiak
- 2014 **INTERNATIONAL PERFORMANCE FESTIVAL, DOMIN(A)CTION OF SPACE**, Turbine Hale, Giswill, Switzerland, curator: A. Seemann
- 2013 **PERFORMANCE PRZECIĄG/DRAFT, PERFORMANCES POLONAISES**, Le Lieu, centre en Art Actuel, Quebec City, Canada

HIENA, 2015,
 obiekt 100 x 40 x 18 cm,
 70kg, wosk, projekcja slajdów

HYENA, 2015,
 object 100 x 40 x 18 cm,
 70 kg, wax, slide projection

Bartek Buczek

Ur. 1987. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach, dyplom na wydziale malarstwa w pracowni Andrzeja Tobisa.

Malarz sztalugowy, bukinista, kolarz amator, mistrz wielkich rzeczy z małym budżetem, kocha hip-hop jak własną matkę.

Wybrane wystawy:

- 2014 **O POWSTAWANIU I GINIĘCIU**, BWA Katowice;
- 2014 **MLECZNE ZĘBY**, Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku
- 2013 **GRANICA**, Bunkier Sztuki, Kraków
- 2013 **CZARNY ROMANTYZM**, BWA Sokół, Nowy Sącz
- 2013 **CZARNY CHARAKTER**, Bank Pekao PROJECT ROOM / CSW Warszawa
- 2013 **MIDNIGHT SHOW: WYSTAWA - SEANS**, BWA Wrocław
- 2012 **MUZEUM: TWIERDZA!!!**, W ramach Festiwalu Grolsch Art Boom, Kraków
- 2011 **PANIC ROOM**, CSW Kronika, Bytom
- 2011 **JASKÓŁCZY NIEPOKÓJ**, Art Agenda Nova, Kraków
- 2010 **NAWET O TYM NIE MYŚL**, Galeria Leto, Warszawa
- 2009 - 2010 **PRAWIE POŻARŁ MNIE TYGRYS**, BWA Katowice

B. 1987. Graduate of the Academy of Fine Arts in Katowice, graduation work at the Faculty of Painting in Andrzej Tobis studio. Canvas painter, antiquarian, amateur cyclist, champion of great things in small budgets, loving hip-hop as his mother.

Selected exhibitions:

- 2014 **ON EMERGING AND PERISHING**, BWA Katowice
- 2014 **MILT TEETH**, Baltic Gallery of Contemporary Art, Słupsk
- 2013 **BOUNDARY**, Bunkier Sztuki, Krakow
- 2013 **DARK ROMANTICISM**, BWA Sokół Gallery, Nowy Sącz
- 2013 **VILLAIN**, Bank Pekao PROJECT ROOM / CCA Warszawa
- 2013 **MIDNIGHT SHOW: EXHIBITION - SCREENING**, BWA Wrocław
- 2012 **MUSEUM: STRONGHOLD!!!** at the Grolsch Art Boom Festival, Krakow
- 2011 **PANIC ROOM**, CCA Kronika, Bytom
- 2011 **SWALLOW'S ANXIETY**, Art Agenda Nova, Kraków
- 2010 **DON'T EVEN THINK ABOUT IT**, Galeria Leto, Warszawa

2009 - 2010

THE TIGER ALMOST DEVoured ME, BWA Katowice

CZARNY CHARAKTER X, 2015,
olej, 50 X 50 cm,
Rama, 2015, drewno, okleina, 80 X 80 X 3 cm,
wykonanie: Bartek Buczek,
na licencji i za uprzejmością Szymona Szewczyka.
Fotografie: Barbara Kubska

VILLAIN X, 2015,
oil, 50 X 50 cm,
Frame, 2015, wood, veneer, 80 X 80 X 3 cm,
production: Bartek Buczek,
licenced with kind permission from Szymon Szewczyk.
Photographs: Barbara Kubska

Justyna Bugajczyk

Ur. w 1989. Studentka Państwowej Wyższej Szkoły Filmowej, Telewizyjnej i Teatralnej w Łodzi na Wydziale Operatorskim i Realizacji Filmowej. Specjalizacja - Fotografia.

Wystawy indywidualne:

- 2014 **WIEM KIM JESTEŚ, GDY NIKT NIE PATRZY,**
Galeria Off-Piotrkowska, Łódź
- 2015 **WIEM KIM JESTEŚ, GDY NIKT NIE PATRZY,** Galeria Pauza, Kraków
- 2015 **HELOTYZM, CZYLI PRZESTRZEŃ ZAWŁASZCZONA,** Galeria Wschodnia, Łódź

Wybrane wystawy grupowe:

- 2013 **WRACAM DO RAJU,**
Galeria Off-Piotrkowska, Łódź
- 2013 **#20LATFOTOGRAFIIPWSFTVIT,**
Ośrodek Propagandy Sztuki, Łódź

B. 1989. Student at the Polish National Film School Department of Direction of Photography and Television Production. Specialisation: Photography.

Selected individual exhibitions:

- 2014 **I KNOW WHO YOU ARE, WHEN NOBODY'S WATCHING,**
Off-Piotrkowska Gallery, Łódź
- 2015 **I KNOW WHO YOU ARE, WHEN NOBODY'S WATCHING,**
Pauza Gallery, Kraków
- 2015 **HELOTISM, OR SPACE USURPED,**
Galeria Wschodnia, Łódź

Selected group exhibitions:

- 2013 **I RETURN TO PARADISE,**
Off-Piotrkowska Gallery, Łódź
- 2013 **#20LATFOTOGRAFIIPWSFTVIT,**
Arts Propaganda Centre, Łódź

HELOTYZM,
ZAWŁASZCZ
fotografia, 4

HELOTISM,
USURPED, 2
photograph

HELOTYZM CZYLI PRZESTRZEŃ
ZAWŁĄSZCZONA, 2013,
fotografia, 40 × 50 cm

HELOTISM, OR SPACE
USURPED, 2013,
photography, 40 × 50 cm

Maksymilian Cieślak

Ur. w 1983. Absolwent Wydziału Artystycznego Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Dyplom z malarstwa w 2007 roku.

Wybrane wystawy indywidualne:

- 2012 **PRZYGODA O ZMIERZCHU**, Galeria Foksal, Warszawa
- 2012 **VIDEO**, Baszta Czarownic, Słupsk
- 2011 **SZTUKA TO Z ZAKAZANEGO OWOCU MARMELADA**, MWW, Wrocław
- 2011 **ART IS A FORBIDDEN FRUIT MARMALADE**, MUMOK, Wiedeń

Wybrane wystawy zbiorowe:

- 2015 **13. SURVIVAL** - Przegląd Sztuki, Wrocław
- 2013 **NIEBEZPIECZNE ZWIĄZKI**, Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski, Warszawa
- 2013 **FESTIWAL IN AND OUT**, Centrum Sztuki Współczesnej Łaźnia, Gdańsk
- 2012 **NIE WIEDZĄ DLACZEGO, ALE ROBIĄ TO**, 9. Fresh Film Fest, Praga
- 2012 **BAK**, Bunkier Sztuki, Kraków
- 2012 **TEATR ŻYCIA**, Centrum Sztuki Współczesnej "Znaki Czasu", Toruń

B. 1983. Graduate of the Faculty of Arts at the Maria Curie-Skłodowska University in Lublin. Graduate work in painting, 2007.

Selected individual exhibitions:

- 2012 **ADVENTURE AT DUSK**, Foksal Gallery, Warsaw
- 2012 **VIDEO**, Baszta Czarownic, Słupsk
- 2011 **ART IS A FORBIDDEN FRUIT MARMALADE**, Wrocław Contemporary Museum, Wrocław
- 2011 **ART IS A FORBIDDEN FRUIT MARMALADE**, MUMOK, Vienna

Selected group exhibitions:

- 2015 **SURVIVAL 13 ART REVIEW**, Wrocław
- 2013 **DANGEROUS LIASONS**, Centre for Contemporary Art Ujazdowski Castle, Warsaw
- 2013 **IN AND OUT FESTIVAL**, Łaźnia Centre for Contemporary Art, Gdańsk
- 2012 **THEY DON'T KNOW WHY, BUT THEY'RE DOING IT**, 9. Fresh Film Fest, Prague
- 2012 **FART**, Bunkier Sztuki, Krakow
- 2012 **THEATRE OF LIFE**, Centre of Contemporary Art "Znaki Czasu", Toruń

ztuki,

Centrum
ek

entrum
ia,

ROBIA TO,

ow

uki
su",

EW, Wrocław
Centre for
zdowski Castle

Laznia Centre
Gdańsk

Y, BUT THEY'RE
Fest, Prague

Krakow
of Contemporary
in

LOVE ME OR LEAVE ME, 2013 - 2014
video BD 16:9, czarno-białe,
jednokanałowe, z dźwiękiem,
czas trwania: 21'

LOVE ME OR LEAVE ME, 2013 - 2014
BD video, 16:9, b/w, single-channel,
with audio, duration: 21'

Justyna Dziabaszewska

Ur. w 1993. Studentka studiów magisterskich na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu na kierunku: grafika. Dyplom licencjacki zrealizowany w Pracowni Wklęsłodruku Prof. Piotra Szurka.

Wybrane wystawy:

- 2015 **ARTE POR LA EDUCACIÓN**,
La Llimera, Walencja, Hiszpania
- 2014 **FIGURAMA**, CK Zamek, Poznań
- 2014 **ARTS'CONNECTION**,
Museo del vetro di murano,
Wenecja, Włochy
- 2014 **VALENCIA**, Museo de historia
de Valencia, Walencja, Hiszpania
- 2013 **SITOFEST**, V9, Warszawa

B. 1993. MFA student at the University of Arts in Poznań, field of study: Graphic Arts. BFA graduation work completed at Prof Piotr Szurek Inaglio Studio.

Selected exhibitions:

- 2015 **ARTE POR LA EDUCACIÓN**,
La Llimera, Valencia, Spain
- 2014 **FIGURAMA**, Culture Centre Zamek,
Poznań
- 2014 **ARTS'CONNECTION**,
Museo del vetro di murano,
Venice, Italy
- 2014 **VALENCIA**, Museo de historia
de Valencia, Valencia, Spain
- 2013 **SERIFEST**, V9, Warszawa

SUPERMARKET, Z CYKLU
NIE ZGUBIĘ SIĘ W TŁUMIE, 2015,
akwaforta w miedzi, 25 x 23 cm

SUPERMARKET, FROM THE CYCLE
I WON'T LOSE ME IN THE CROWD, 2015,
etching in copper, 25 x 23 cm

Olga Dziubak

Ur. w 1991. Absolwentka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu na kierunku Malarstwo; dyplom realizowany w pracowni prof. Wojciecha Łazarczyka. Od 2014 studiuje Multimedia na Akademii Sztuki w Szczecinie; wybrane pracownie: pracownia Rzeźby i Działań Przestrzennych dr Aleksandry Ska, pracownia Multimediów dr hab. Agaty Michowskiej.

B. 1991. Graduate of the University of Arts in Poznań, field of study: Painting; graduation work completed in Prof Wojciech Łazarczyk studio. Since 2014, student of Multimedia at the Szczecin Academy of Arts, attended studios: Aleksandra Ska, PhD, Sculpture and Space Actions studio, Agata Michowska, PhD, Multimedia studio.

Wybrane wystawy oraz nagrody:

- 2015 STOP, PERFEX, Poznań
- 2015 ZARAZ WRACAM, Akademia Sztuki, Szczecin
- 2015 CZĘSTOTLIWOŚĆ, OFF Marina, Szczecin
- 2015 POLOWANIE, Kraków
- 2014 KOŁO CZASU-DRAMAT WOLNOŚCI, CSW w Toruniu
- 2014 KSIĄŻKI ARTYSTYCZNE, Galeria Arsenat, Poznań
- 2014 GOGOLFEST, Kijów, Ukraina
- 2014 TYDZIEŃ SZTUKI AKTUALNEJ, Lwów, Ukraina
- 2014 KSIĘGA WILDY, Festiwal Malta, Poznań
- 2014 OBRAZY DLA REALNEGO ŚWIATA, Ptapy, Poznań
- 2013 MAJOWE, Galeria Spotkań, WOAK, Toruń

Selected exhibitions and awards:

- 2015 STOP, Perfex, Poznań
- 2015 I'LL BE RIGHT BACK, Academy of Arts, Szczecin
- 2015 FREQUENCY, OFF Marina, Szczecin
- 2015 HUNTING, Kraków
- 2014 WHEELS OF TIME – TRAGEDY OF FREEDOM, CCA, Toruń
- 2014 ART BOOKS, Arsenal Gallery, Poznań
- 2014 GOGOLFEST, Kiev, Ukraine
- 2014 CURRENT ART WEEK, Lviv, Ukraine
- 2014 THE BOOK OF THE WILDA, Malta Festival, Poznań
- 2014 PAINTINGS FOR A REAL WORLD, Ptapy, Poznań
- 2013 MAY SERVICE, Galeria Spotkań, WOAK, Toruń

FISHY DOG, 2015,
175 x 85 x 210 mm,
rybie pęcherze, klej

FISHY DOG, 2015,
175 x 85 x 210 mm,
fish bladders, glue

Miłosz Flis

Ur. w 1986 w Lublinie. Absolwent wydziału rzeźby na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu, dyplom w 2012 roku w pracowni prof. Janusza Kucharskiego.

Wybrane wystawy:

- 2012 **V MKR WROCŁAW**,
Muzeum Architektury, Wrocław
- 2014 **POCHODNIE/DERIVATY**,
Vernon Gallery, Praga, Czechy
- 2014 **ZłOrzeczy**, Stolarsnia, Wrocław
- 2014 **WE'RE COMING TO CONQUER YOU**,
Gone Fishing / Theatre Impermanent,
Lipsk, Niemcy
- 2014 **7 TRIENNALE MŁODYCH - KUNSTZT**,
Centrum Rzeźby Polskiej, Orońsko
- 2015 **SONS OF RADAWIEC**,
Galeria MD_S, Wrocław
- 2015 **CIAŁA A RZECZY**, Galeria Miejska
we Wrocławiu, Wrocław
- 2015 **OSTRALE '015**, Handle with care,
Drezno, Niemcy

B. 1986 in Lublin. Graduate of the Faculty of Sculpture at the Academy of Arts and Design in Wrocław, graduation in 2012 in Prof Janusz Kucharski studio.

Selected exhibitions:

- 2012 **V MKR WROCŁAW**,
The Museum of Architecture,
Wrocław
- 2014 **TORCHES/DERIVATIVES**, Vernon
Gallery, Prague, The Czech Republic
- 2014 **BLASPHEMIES**, Stolarsnia, Wrocław
- 2014 **WE'RE COMING TO CONQUER YOU**,
Gone Fishing / Theatre Impermanent,
Leipzig, Germany
- 2014 **THE 7TH YOUNG TRIENNAL -
ARTISTRY AND CRAFTSMANSHIP**,
Centre of Polish Sculpture,
Orońsko
- 2015 **SONS OF RADAWIEC**,
MD_S Gallery, Wrocław
- 2015 **BODIES TO THINGS**,
The City Gallery in Wrocław,
Wrocław
- 2015 **OSTRALE '015**, Handle with care,
Dresden, Germany

KAPSULEY, 2015,
instalacja,
11 elementów 19 x 13 x 15 cm

CAPSULES, 2015,
installation,
11 pieces 19 x 13 x 15 cm

Natalia Janus-Malewska

Ur. w 1991. Studentka studiów magisterskich
na Akademii Sztuki w Szczecinie,
Wydział Malarstwa i Nowych Mediów.

Wybrane wystawy:

- 2015 TOUCH, Galeria UP, Berlin
- 2014 STILL, Monopol, Warszawa
- 2014 POLES, Empire Gallery, Istambuł
- 2014 SCALE FATOR, Guesthouse, Cork,
Irlandia
- 2014 7TH KUNSZT, Orońsko
- 2013 OUROBOROS, ZONA Sztuki Aktualnej,
Szczecin

B. 1991. MFA student at the Szczecin Academy
of Arts, Faculty of Painting and New Media.

Selected exhibitions:

- 2015 TOUCH, UP Gallery, Berlin
- 2014 STILL, Monopol, Warsaw
- 2014 POLES, Empire Gallery, Istanbul,
Turkey
- 2014 SCALE FATOR, Guesthouse, Cork,
Ireland
- 2014 THE 7TH YOUNG TRIENNAL –
ARTISTRY AND CRAFTSMANSHIP,
Orońsko, Poland
- 2013 OUROBOROS, ZONA Sztuki Aktualnej,
Szczecin

KRÓLESTWO, 2015,
14 x 11 cm, odlew ołowiany

THE KINGDOM, 2015,
14 x 11 cm, lead casting

Martyna Jastrzębska

Urodz. w 1987. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku. Dyplom w 2013 r.; promotor prof. Grzegorz Kłaman. Od 2014 r. doktorantka Katedry Intermediów na ASP w Gdańsku.

Wybrane wystawy:

- 2015 **VERGESSENHEIT**, Instytut Sztuki WYSPA, Gdańsk
- 2015 **ABSOLWENT**, Instytut Sztuki WYSPA, Gdańsk
- 2014 **BITUMIX**, Nowe Miejsce, Warszawa
- 2014 **KLASA**, 3A Project Space, Gdynia
- 2014 **TO NIE MOJA BAJKA!**, Gdańska Galeria Güntera Grassa, Gdańsk
- 2013 **GODŁO**, Instytut Sztuki WYSPA, Gdańsk
- 2013 **ONCE UPON A TIME**, Gdańska Galeria Miejska, Gdańsk
- 2013 **PRZEBIŚNIEGI** (instalacja współtowarzysząca wystawie "...apokryfy, imponderabilia – Alina Szapocznikow"), Państwowa Galeria Sztuki, Sopot
- 2012 **Cało Palenia**, Biblioteka Krasińskich, Warszawa

B. 1987. Graduate of the Academy of Fine Arts in Gdańsk. Graduation in 2013; supervisor: Prof Grzegorz Kłaman. Since 2014, PhD student at the Chair of Intermedia of the Fine Arts Academy in Gdańsk.

Selected exhibitions:

- 2015 **VERGESSENHEIT**, WYSPA Institute of Art, Gdańsk
- 2015 **GRADUATE**, WYSPA Institute of Art, Gdańsk
- 2014 **BITUMIX**, Nowe Miejsce, Warsaw
- 2014 **CLASS**, 3A Project Space, Gdynia
- 2014 **IT'S NOT MY THING!**, The Gdańsk Günter Grass Gallery, Gdańsk
- 2013 **EMBLEM**, WYSPA Institute of Art, Gdańsk
- 2013 **ONCE UPON A TIME**, Gdańsk City Gallery, Gdańsk
- 2013 **SNOWDROPS** (installation accompanying the exhibition "...apocrypha, imponderables – Alina Szapocznikow"), State Art Gallery, Sopot
- 2012 **Holo Causts**, Krasiński Library, Warsaw

2010 3, 2013,
technika własna

2010 3, 2013,
technika własna

Kamila Kobierzyńska

Ur. w 1991. Absolwentka Instytutu Twórczej Fotografii PPF SU w Opawie oraz Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu; Kierunek: Fotografia. Prace dyplomowe zrealizowane w IV Pracowni Fotografii pod kierownictwem prof. Piotra Chojnackiego, as. Michał Bugalski, UAP w 2014 roku oraz mgra Rafała Milacha, ITF w 2015 roku.

Wybrane wystawy oraz nagrody:

- 2012 FACING YOUTH, Encontros da imagem, Braga, Portugalia
- 2012 JA, TY, MY - OPAVA, Ostrava, Łódź
- 2012 SEKCJA DEBIUTY TROCHĘ INNY FESTIWAL FOTOGRAFII, Wrocław
- 2012 ZMYŚŁ POZOR FESTIWAL, Bielsko-Biała
- 2012 DELIKATNE DOBRA / FRAGILE GOODS, Wrocław
- 2013 TO COŚ, Fotofestiwal, Łódź
- 2015 PRAWDOPODOBIENSTWO POWODZENIA EKSPERYMENTU, Poznań

B. 1991. Graduation work completed in the IV Photography Studio under the supervision of Prof Piotr Chojnacki, Ass Prof Michał Bugalski, University of Arts in Poznań in 2014, and under Rafał Milach at the Institute of Creative Photography in 2015.

Selected exhibitions and awards:

- 2012 FACING YOUTH, ENCONTROS DA IMAGEM, Braga, Portugal
- 2012 I, YOU, WE, Opava, Ostrava, Łódź
- 2012 DEBUT SECTION AT THE BIT DIFFERENT PHOTOGRAPHY FESTIVAL, Wrocław
- 2012 SENSE POZOR FESTIVAL, Bielsko-Biała
- 2012 DELIKATNE DOBRA / FRAGILE GOODS, Wrocław
- 2013 THE THING, Fotofestiwal, Łódź
- 2015 LIKELIHOOD OF SUCCESS OF THE EXPERIMENT, Poznań

ĆWICZENIA Z PROWIZORKI,
2015, fotografia

EXERCISES IN MAKESHIFT,
2015, photography

Adrian Kolarczyk

Nagroda Główna Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 8”
The Young Art Biennial "Fish Eye 8" Main Prize

Ur. w 1990. Absolwent filmoznawstwa na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Od 2012 student na Wydziale Intermediów Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie, skąd przeniósł się do Poznania. W 2015 roku obronił dyplom licencjacki w pracowni prof. Andrzeja Syski i dra Piotra Bosackiego. Obecnie student drugiego stopnia kierunku Intermedia.

Wybrane wystawy:

- 2014 **RYSOPIS.** Wystawa artystów urodzonych w Polsce około 1989 roku, Wrocław
- 2014 **SYNTAX.** Festiwal sztuki wizualnej i dźwięku, Gorzów Wielkopolski.
- 2014 **MŁODE WILKI 14,** Zona Sztuki Aktualnej, Szczecin
- 2015 **TAK MIĘDZY NAMI, TO TE FILMY O WAŻNYCH SPRAWACH SĄ,** BWA, Zielona Góra
- 2015 **BIENNALE WRO 2015,** Text Exposure, Wrocław
- 2015 **KOLEKCJA,** Galeria Manhattan, Łódź

B. 1990. Graduate in Film Studies at the Jagiellonian University in Krakow. Since 2012, student at the Intermedia Faculty of the Academy of Fine Arts in Krakow, transferred to Poznań. In 2015, he defended his BFA in Prof Andrzej Syska and Piotr Bosacki, PhD, studio. Currently, MFA in Intermedia student at the University of Arts in Poznań.

Selected exhibitions:

- 2014 **DISTINGUISHING FEATURES.** An Exhibition Of Works By Artists Born In Poland Around 1989, Wrocław
- 2014 **SYNTAX.** Visual Arts and Sound Festival, Gorzów Wielkopolski
- 2014 **YOUNG WOLVES 14,** Zona Sztuki Aktualnej, Szczecin
- 2015 **FRANKLY SPEAKING, THE FILMS ARE RATHER GRAVE,** BWA Zielona Góra
- 2015 **BIENNALE WRO 2015,** Text Exposure, Wrocław
- 2015 **COLLECTION,** Manhattan Gallery, Łódź

311g, 2015,
190 stalowych obiektów

311g, 2015,
190 steel objects

Julia Kurek

Ur. w 1984. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie – studia doktoranckie; Wydział: Rzeźba oraz Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku – studia magisterskie; Wydział: Rzeźba Specjalność Intermedia. Doktorat uzyskała na Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu; Wydział: Grafika i Sztuka Mediów.

B. 1984. PhD student at the Academy of Fine Arts in Kraków, Faculty: Sculpture, and MFA graduate of the Academy of Fine Arts in Gdańsk, Faculty: Sculpture, Specialisation: Intermedia. She received her PhD from the Academy of Fine Arts in Wrocław, Faculty of Graphic Art and Media Art.

Wybrane wystawy grupowe:

Jej prace były prezentowane m.in. w Stanach Zjednoczonych, Meksyku, Brazylii, Szwecji, Rumunii, Chorwacji, Szkocji, Grecji, Finlandii, Rosji, Izraelu, Niemczech, Białorusi, Włoszech, Holandii, Francji i Polsce.

- 2015 XVI WRO MEDIA ART BIENNALE,
Biblioteka Uniwersytecka,
Wrocław
- 2015 INTERNATIONAL VIDEO ART
FESTIVAL "NOW&AFTER",
The Shchegusev Narodowe
Muzeum Architektury, Moskwa,
Rosja – Laureatka II miejsca
- 2015 FESTIVAL VIDEO ART "FILMIDEO",
Index Art Center, Newark,
New Jersey, Stany Zjednoczone
- 2015 BIENNALE FOTOGRAFII
"PHOTOMANIA", Państwowa
Galeria Sztuki, Kaliningrad, Rosja

Wystawa indywidualna:

- 2014 3x1, R.A.T., Mexico City, Meksyk

Selected exhibitions:

Her work was exhibited e.g. in the US, Mexico, Brazil, Sweden, Romania, Croatia, Scotland, Greece, Finland, Russia, Israel, Germany, Belorussia, Italy, the Netherlands, France and Poland.

- 2015 XVI WRO Media Art Biennale,
Wrocław University Library,
Wrocław
- 2015 INTERNATIONAL VIDEO ART
FESTIVAL "NOW&AFTER",
The Shchegusev State Museum
of Architecture, Moskva, Russia –
II prize
- 2015 FESTIVAL VIDEO ART "FILMIDEO",
Index Art Center, Newark, New
Jersey, United States
- 2015 PHOTO BIENNALE "PHOTOMANIA",
State Art Gallery, Kaliningrad,
Russia

Individual exhibition:

- 2014 3x1, R.A.T., Mexico City, Mexico

LUCHA LIBRE, 2014,
video, format 16:9

LUCHA LIBRE, 2014,
video, 16:9

Katarzyna Lembryk

Ur. w 1990. Studentka 5-tego roku Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach na wydziale artystycznym; kierunek - malarstwo w pracowni prof. Zbigniewa Blukacza.

B. 1990. 5th-year MFA student at the Academy of Fine Arts in Katowice Faculty of Arts; field of study: painting in Prof Zbigniew Blukacz studio.

Rezydencje i wybrane wystawy:

- 2015 **BRONY** - wystawa indywidualna, Galeria Pojedyncza w Centrum Kultury Katowice

Wystawy zbiorowe:

- 2014 Wystawa pokonkursowa I Międzynarodowego Triennale Rysunku Studentów Wyższych Szkół Artystycznych Katowice, Rondo Sztuki w Katowice
- 2014- 2015 **WYSTAWA ZBIOROWA „MGR” STUDENTÓW ASP W KATOWICACH** (wystawa objazdowa, prace były prezentowane w Liceach plastycznych w województwie śląskim)
- 2015 **ŻÓŁTY WSTĘP WOLNY AKCJI FLASH ART**, Rondo Sztuki w Katowicach
- 2015 Wystawa przeglądu rysunku figuratywnego **FIGURAMA 2015**, Praga

Residences and selected solo exhibitions abroad:

- 2015 **HARROWS** – Galeria Pojedyncza, Centrum Kultury, Katowice

Group exhibitions:

- 2014 The 1st International Fine Arts School Students of Drawing Triennale post-competition exhibition, Rondo Sztuki, Katowice
- 2014- 2015 **“MFA” AFA IN KATOWICE** student group exhibition (touring exhibition, works were exhibited in secondary art schools in the Silesian Voivodeship)
- 2015 **YELLOW ENTER**, flash art action, Rondo Sztuki, Katowice
- 2015 Figurative drawing review exhibition, **FIGURAMA 2015**, Prague

POTWÓR, 2015,
121 x 101 cm,
olej na płótnie

MONSTER, 2015,
121 x 101 cm,
oil on canvas

Krzysztof Maniak

Ur. w 1990. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie; Wydział Intermediów. Praca dyplomowa zrealizowana w Pracowni Transmediów dra hab. Bogdana Achimescu.

Wybrane wystawy indywidualne:

- 2015 **30 SEKUND WISZENIA NA GAŁĘZI** ZANIM PĘKŁA, BWA Katowice
- 2014 **RYSY**, Galeria Dwie Lewe Ręce, Katowice
- 2014 **ZATRZYMANE**, BGSW, Słupsk

Wybrane wystawy i projekty zbiorowe:

- 2015 **BYCIE I CZAS**, TRAF0, Szczecin
- 2015 **SPOCZYWANIE**, Kraków
- 2015 **ARTYSTYCZNA PODRÓŻ HESTII**, MSN, Warszawa
- 2014 **VideoNews**, Galeria Labirynt, Lublin
- 2014 **INTO THE COUNTRY**, Salt Ulus, Ankara
- 2014 **CO WIDAĆ. POLSKA SZTUKA DZISIAJ**, MSN, Warszawa
- 2013 **22. dokumentART**, Szczecin
- 2013 **RYBIE OKO 7**, BGSW, Słupsk / Ustka

Nagrody i wyróżnienia:

- 2015 Nagroda główna w konkursie „Artystyczna Podróż Hestii”, Warszawa
- 2014 Nagroda MKiDN dla studentów uczelni artystycznych, Warszawa
- 2013 Wyróżnienie honorowe, Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 7”, Słupsk / Ustka
- 2013 Nagroda główna w kategorii sztuki wizualne konkursu „Talenty Trójki”, Warszawa

B. 1990. Graduate of the Academy of Fine Arts in Krakow, Faculty of Intermedia. Graduation work completed at Bogdan Achimescu, PhD, Transmedia Studio.

Selected Individual exhibitions:

- 2015 **30 SECONDS OF HANGING ON** A BRANCH BEFORE IT BROKE, BWA Katowice
- 2014 **RYSY**, Galeria Dwie Lewe Ręce, Katowice
- 2014 **THE STOPPED**, Baltic Gallery of Contemporary Art, Słupsk

Selected group exhibitions and projects:

- 2015 **BEING AND TIME**, TRAF0, Szczecin
- 2015 **REPOSE**, Kraków
- 2015 **HESTIA ARTISTIC JOURNEY**, Museum of Modern Art, Warsaw
- 2014 **VideoNews**, Labirynt Gallery, Lublin
- 2014 **INTO THE COUNTRY**, Salt Ulus, Ankara
- 2014 **AS YOU CAN SEE. POLISH ART TODAY**, Museum of Modern Art, Warsaw

- 2013 **22. dokumentART**, Szczecin
- 2013 **FISH EYE 7**, Baltic Gallery of Contemporary Art, Słupsk / Ustka

Awards and mentions:

- 2015 Winner of the Hestia Artistic Journey competition, Warsaw
- 2014 Ministry of Culture and National Heritage award for art university students, Warsaw
- 2013 Honorary mention, Young Art Biennale Fish Eye 7, Słupsk / Ustka
- 2013 Main prize (visual artist) in the "Polish Radio 3 Talents" competition, Warsaw

bez tytułu, 2015,
video

untitled, 2015,
video

Dawid Marszewski

Ur. w 1991. Student Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu; studia magisterskie na Wydziale Malarstwa.

Wybrane wystawy indywidualne:

- 2015 **ZIMNE OGNIĘ**, Galeria Oko/Ucho, Poznań
 2014 **SFUMATO**, Galeria Aula, Poznań

Wybrane wystawy grupowe:

- 2015 **VOT KEN YOU MACH**, Muzeum Współczesne, Wrocław
 2015 **OF THE RECORD**, Galeria UP, Berlin
 2015 **NOWY OBRAZ/NOWE SPOJRZENIE**, Galeria Aula, Poznań
 BWA Gorzów Wielkopolski
 2014 **UNFOLDING W ART DEPARTMENT**, Szanghai Normal University, Szanghaj
 2014 **PRZESTRZEŃ**, Galeria Think Art, Poznań
 2014 **OBRAZY DLA REALNEGO ŚWIATA**, Ptapy, Poznań
 2014 **I TAK, I TAK I TAK**, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń
 2014 **JESTEŚMY MITAMI**, Galeria Baszta, Zbąszyń

- 2013 **PAINTBALL**, Galeria Miejska Arsenal, Poznań
 2013 **MARKET ART**, Galeria Słodownia+1, Stary Browar, Poznań
 2012 **RYSOWAĆ**, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń

B. 1991. Student at the University of Arts in Poznań; MFA studies at the Faculty of Painting.

Selected individual exhibitions:

- 2015 **SPARKLERS**, Oko/Ucho Gallery, Poznań
 2014 **SFUMATO**, Galeria Aula, Poznań

Selected group exhibitions:

- 2015 **VOT KEN YOU MACH**, Contemporary Museum, Wrocław
 2015 **OF THE RECORD**, UP Gallery, Berlin
 2015 **NOWY OBRAZ/NOWE SPOJRZENIE**, Galeria Aula, Poznań and BWA, Gorzów Wielkopolski
 2014 **UNFOLDING**, Art Department Shanghai Normal University, Shanghai
 2014 **SPACE**, Think Art Gallery, Poznań
 2014 **PAINTINGS FOR A REAL WORLD**, Ptapy, Poznań
 2014 **SO AND SO, AND SO**, Wozownia Art Gallery, Toruń

- 2014 **WE ARE MYTHS**, Baszta Gallery, Zbąszyń, Poland
 2013 **PAINTBALL**, Arsenal Municipal Gallery, Poznań
 2013 **MARKET ART**, Słodownia+1 Gallery, Stary Browar, Poznań
 2012 **TO DRAW**, Wozownia Art Gallery, Toruń

ROZGRZEWKA,
2014, video

WARM-UP,
2014, video

Paweł Matyszewski

Nagroda Marszałka Województwa Pomorskiego
Pomeranian Voivodeship Marshall Award

Ur. w 1984. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu; Wydział Malarstwa. Praca dyplomowa zrealizowana w pracowni malarstwa prof. zw. Piotra C. Kowalskiego. Od 2014 r. student Interdyscyplinarnych Studiów Doktoranckich, Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu pod kierunkiem dra hab. Dominika Lejmana.

Wybrane wystawy oraz nagrody:

- 2015 **POTĘGA ABSTRAKCJI**, Muzeum Sztuki Nowoczesnej, Mińsk, Białoruś
- 2015 **OGRODY**, Zachęta Narodowa Galeria Sztuki, Warszawa
- 2015 **(NIE) DOTYKAJ!** Haptyczne aspekty sztuki polskiej po 1945 roku w kontekście przemian hierarchii zmysłów, Centrum Sztuki Współczesnej Znaki Czasu, Toruń
- 2014 **MIŁOŚĆ WŁASNA. CZYLI ARTYŚCI KOCHAJĄ SIEBIE**, Państwowa Galeria Sztuki, Sopot
- 2013 **BIELSKA JESIEŃ**, Galeria Bielska BWA, Bielsko-Biała
- 2010 **ARS HOMO EROTICA**, Muzeum Narodowe w Warszawie

B. 1984. Graduate of the Academy of Fine Arts in Poznań; Faculty of Painting. Graduation work in Prof Piotr C. Kowalski painting studio. Since 2014, PhD student at the Interdisciplinary Doctoral Studies, University of Arts in Poznań, under Dominik Lejman, PhD.

Selected exhibitions:

- 2015 **THE POWER OF ABSTRACTION**, Museum of Modern Art, Minsk, Belarus
- 2015 **GARDENS**, Zachęta National Gallery of Art, Warsaw
- 2015 **(DON'T) TOUCH!** Haptic Aspects of Polish Art After 1945, CCA Znaki Czasu, Toruń
- 2014 **SELF-LOVE. OR ARTISTS LOVE THEMSELVES**, State Art Gallery, Sopot
- 2013 **BIELSKA JESIEŃ**, Galeria Bielska BWA Contemporary Art Gallery, Bielsko-Biała
- 2010 **ARS HOMO EROTICA**, The National Museum, Warsaw

REFLEKSJE PRZYRODNICZE, 2014 i 2015,
technika mieszana

NATURAL REFLEXIONS, 2014 and 2015,
mixed technique

Anita Mikas

Ur. w 1988. Absolwentka Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.
Dyplom na wydziale Malarstwa, promotor prof. Wojciech Łazarczyk. Obecnie studentka programu Meisterschüler na Hochschule für Grafik und Buchkunst w Lipsku (Niemcy) w klasie prof. Heriberta C. Ottersbacha.

B. 1988. Graduate of the University of Arts in Poznań. Graduation work at the Faculty of Painting – supervisor – Prof Wojciech Łazarczyk. Currently the Meisterschüler programme student at the Hochschule für Grafik und Buchkunst in Leipzig (Germany) in Prof Heribert C. Ottersbach class.

Wybrane wystawy indywidualne:

- 2014 **IDEAS OF SOLUTION**,
Baumwollspinnerei Halle 14c,
Leipzig, Niemcy
- 2014 **DOUBLE BIND**, Büro für kulturelle
Übersetzungen, Leipzig, Niemcy

Wybrane wystawy zbiorowe:

- 2015 **LOST AND FOUND**, A room that.,
Leipzig, Niemcy
- 2014 **FIND AND STAY**, Baumwollspinnerei
Halle 14c, Leipzig, Niemcy
- 2014 **THE HORSES ARE DEAD!**,
Kunstforum Rottweil, Rottweil,
Niemcy - katalog
- 2014 **MINIMALISM JAKO MIEJSCE
ZBRODNI**, CK Zamek, Poznań
- 2014 **TRANSITIONS – MIGRATIONS**,
Baumwollspinnerei Halle 14c,
Leipzig, Niemcy
- 2014 **LOVE AIDS RIOT SEX**, Projectroom
Bethanien, Berlin, Niemcy
- 2013 **MIKROKOSMOS**, Kameralna Gallery,
Słupsk

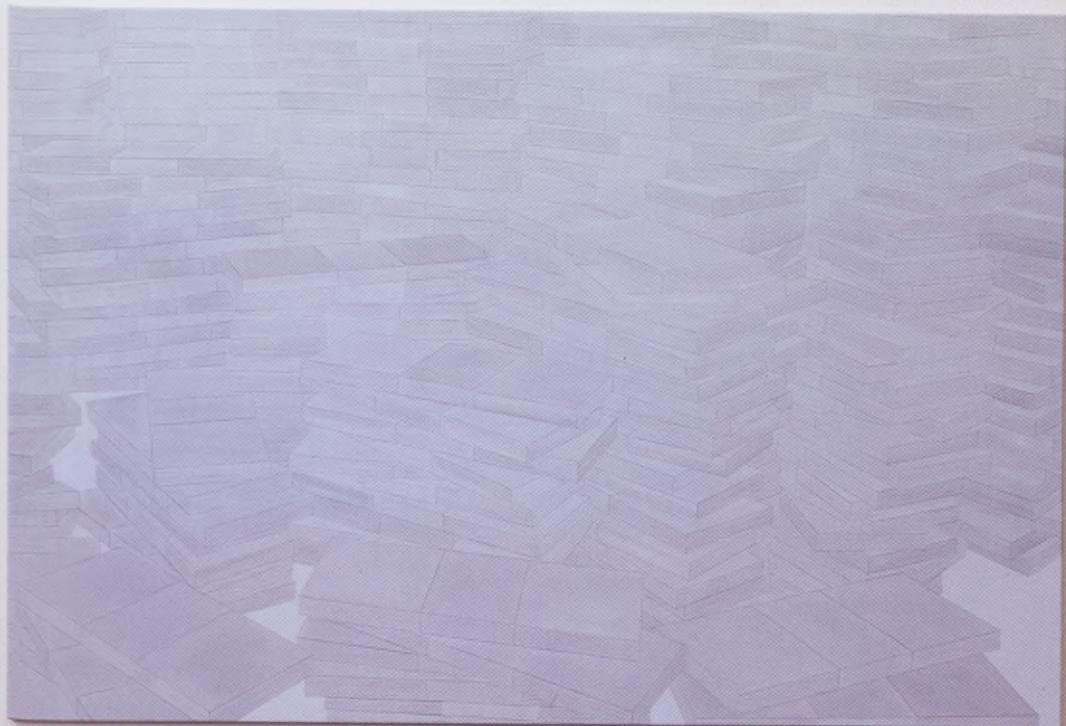
Selected solo exhibitions:

- 2014 **IDEAS OF SOLUTION**,
Baumwollspinnerei Halle 14c,
Leipzig, Germany
- 2014 **DOUBLE BIND**, Büro für kulturelle
Übersetzungen, Leipzig, Germany

- 2014 **LOVE AIDS RIOT SEX**, Projectroom
Bethanien, Berlin, Germany
- 2013 **MICROCOSM**, Kameralna Gallery,
Słupsk

Selected group exhibitions:

- 2015 **LOST AND FOUND**, A room that.,
Leipzig, Germany
- 2014 **FIND AND STAY**, Baumwollspinnerei
Halle 14c, Leipzig, Germany
- 2014 **THE HORSES ARE DEAD!**,
Kunstforum Rottweil, Rottweil,
Germany - catalogue
- 2014 **MINIMALISM AS THE SCENE OF
CRIME**, Culture Centre Zamek,
Poznań
- 2014 **TRANSITIONS – MIGRATIONS**,
Baumwollspinnerei Halle 14c,
Leipzig, Germany

I FILLED MY HAND, 2015,
145 x 200 cm, akryl na płótnie

I FILLED MY HAND, 2015,
145 x 200 cm, acrylic on canvas

Dawid Misiorny

Ur. w 1985. Absolwent Wydziału Kulturoznawstwa UAM w Poznaniu oraz Intermediów na Wydziale Komunikacji Multimedialnej UAP. Obecnie student Interdyscyplinarnych Studiów Doktoranckich na Wydziale KM UAP. Swoje prace i teksty publikował między innymi w: kwartalnik Fotografia, magazyn Punkt, magazyn Szum, PIG, Holy Ghost, Romka magazine, Artforum. W roku 2012 został laureatem Miesiąca Fotografii.

B. 1985. Graduate of the Faculty of Cultural Studies at the Adam Mickiewicz University in Poznań and MFA in Intermedia at the University of Arts in Poznań Faculty of Multimedia Communication. Currently, PhD student at the Interdisciplinary Doctoral Studies of the University of Arts in Poznań Faculty of Multimedia Communication. He published his works and texts in e.g.: "Fotografia" Quarterly, Punkt magazine, Szum magazine, PIG, Holy Ghost, Romka magazine, Artforum. Winner of the Kraków Photomonth in 2012.

Wybrane wystawy indywidualne:

2015	WSZYSTKO ŁĄCZY SIĘ ZE WSZYSTKIM, Miejsce Przy Miejscu, Wrocław	2012	COMUNAL TREES, Uthropia, Londyn
2015	PRIORIOPOSTERIORI, ROD, Warszawa	2012	INDEX AND THE OTHER FIGURES, galeria Kathedra, Kraków
2015	BABEL, Zpaf, Kraków	2012	SUM IS EQUAL TO THE DIFFERENT, No Local, Kraków
2014	FAUX PASS PARTOUT, Galeria Piekary, Poznań	2012	JESZCZE BEZ TYTUŁU, Galeria Siłownia, Poznań
2012	TERAPIA, Miesiąc Fotografii w Krakowie	2011	COLLECTION, New Gallery, Londyn

Wybrane wystawy zbiorowe:

2015	FESTIWAL FOTOGRAFII FOTOGRAF, Praga (wrzesień)	2011	COLD SUMMER LOVE, Other Space Gallery, Londyn
2015	KOMBUCHA, Galeria Bunkier Sztuki, Kraków	2010	DOTYKAĆ BARDZO PROSZĘ, Art Laboratory, Toruń
2014	GEST, 17 edycja Festiwalu Nauki i Sztuki w Poznaniu		
2013	NA WŁASNY UŻYTEK, CK Zamek, Poznań		
2013	INSTANT CURIOSITIES, Galeria Miejska Arsenał,		
2013	SUM IS EQUAL TO THE DIFFERENT, Galeria Miejska w Cieszyńie		
2012	INDEX AND THE OTHER FIGURES, Kaleidoskop Gallery, Berlin		

Selected individual exhibitions:

2015	ALL CONNECTS TO ALL, Miejsce Przy Miejscu, Wrocław	2013	SUM IS EQUAL TO THE DIFFERENT, Galeria Miejska, Cieszyń
2015	PRIORIOPOSTERIORI, ROD, Warsaw	2012	INDEX AND THE OTHER FIGURES, Kaleidoskop Gallery, Berlin
2015	BABEL, Zpaf, Kraków	2012	COMUNAL TREES, Uthropia, London
2014	FAUX PASS PARTOUT, Piekary Gallery, Poznań	2012	INDEX AND THE OTHER FIGURES, Kathedra Gallery, Krakow
2012	THERAPY, Krakow Photomonth	2012	SUM IS EQUAL TO THE DIFFERENT, No Local, Krakow
		2012	STILL UNTITLED, Siłownia Gallery, Poznań
		2011	COLLECTION, New Gallery, London
2015	FOTOGRAF, Photography Festival, Prague (September)	2011	WELCOME TO PARADISE, New Gallery, London
2015	KOMBUCHA, Bunkier Sztuki, Krakow	2011	COLD SUMMER LOVE, Other Space Gallery, London
2014	GEST, 17 th Festival of Art and Science, Poznań	2010	PLEASE TOUCH, Art Laboratory, Toruń
2013	FOR INDIVIDUAL USE, Culture Centre Zamek, Poznań		
2013	INSTANT CURIOSITIES, Municipal Gallery Arsenal, Poznań		

Selected group exhibitions:

WSZYSTKO ŁĄCZY SIĘ
ZE WSZYSTKIM, 2015,
instalacja/fotografia,
4 obiekty 120 x 180 x 20 cm,
72 niepowtarzalnych fotografii

ALL CONNECTS
TO ALL, 2015,
installation/photography,
4 objects 120 x 180 x 20 cm,
72 unique photographs

Justyna Orłowska

Wyóżnienie Honorowe Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 8”
The Young Art Biennial "Fish Eye 8" Honorary Mention

Ur. w 1988. Absolwentka Akademii Sztuk Piękných w Gdańsku; Kierunek: Intermedia. Praca dyplomowa zrealizowana w pracowni transdyscyplinarnej prof. Grzegorza Klamana, aneks w Pracowni Podst. Grafiki Projektowej dra hab. Zygmunta Okrassy.

Wybrane wystawy:

- 2015 **POSTRZYŻYNY**, Pierwszy Konkurs Dyplomów Sztuki Mediów w ramach Międzynarodowe Biennale Sztuki Mediów WRO, Wrocław
- 2015 **OCZYSZCZENIE**, Wystawa „Absolwent”, IS Wyspa, Gdańsk
- 2015 **POSTRZYŻYNY**, wystawa „O Włosi”, CK Zamek, Poznań
- 2014 **PERFORMANCE REMIX IX**, Biennale Inn w ramach 4 Mediations Biennale, Poznań
- 2014 **POSTRZYŻYNY**, Ogólnopolska wystawa Najlepszych Dyplomów ASP, Gdańsk
- 2014 **PERFORMANCE REMIX VII**, Międzynarodowy Festiwal Digital_ia 14, Szczecin
- 2013 **ZMIANA**, performance Oczyszczenie, Medianacje 2013, Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk

B. 1988. Graduate of the Academy of Fine Arts in Gdańsk; Field of Study: Intermedia. Graduation work completed in Prof Grzegorz Klamana transdisciplinary studio. Additional graduation work in Zygmunt Okrassa, PhD, Basic Design Studio.

Selected exhibitions:

- 2015 **POSTRZYŻYNY**, First Best Media Art Diploma Work Competition at the International Media Art Biennale WRO, Wrocław
- 2015 **CLEANSING**, "Graduate" Exhibition, Wyspa IA, Gdańsk
- 2015 **POSTRZYŻYNY**, "O Włosi" Exhibition, Culture Centre Zamek, Poznań
- 2014 **REMIX IX PERFORMANCE**, Biennale Inn at 4 Mediations Biennale, Poznań
- 2014 **POSTRZYŻYNY**, The Best AFA Graduation Work National Exhibition, Gdańsk
- 2014 **REMIX VII PERFORMANCE**, International Festival Digital_ia 14, Szczecin
- 2013 **CHANGE**, "Cleansing" performance, Medianacje 2013, Wyspa Institute of Art, Gdańsk

OCZYSZCZENIE,
2013, wideo

CLEANSING,
2013, wideo

Liliana Piskorska

Ur. w 1988. Absolwentka Wydziału Sztuk Pięknych Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Obecnie uczestnicząca studiów doktoranckich na Wydziale Sztuk Pięknych pod kierunkiem Elżbiety Jabłońskiej.

Wybrane wystawy grupowe:

- 2015 LOVE, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń
- 2014 ENTER QUICKLY AS I'M AFRAID OF MY HAPPINESS, CSW Znaki Czasu, Toruń
- 2014 THE LIMITS OF GLOBALISATION / POLISH ART TOMORROW, Mediations Biennale, Centrum Kultury Zamek, Poznań
- 2013 CIPAF CYPRUS INTERNATIONAL PERFORMANCE ART FESTIVAL, Nikozja, Cypr
- 2013 12 PRZEGLĄD SZTUKI SURVIVAL: MIASTO – STAN ZAPALNY, Art Transparent, Wrocław
- 2013 NIEBEZPIECZNE ZWIĄZKI, Małopolski Ogród Sztuki, Kraków
- 2013 EPIDEMIC, CSW Znaki Czasu, Toruń

Wybrane wystawy oraz nagrody:

- 2013 PODRÓŻ, (z Martyną Tokarską) Centrum Sztuki Galeria El, Elbląg
- 2013 WSZYSTKIE PIĘKNE DZIEWCZYNY I WSZYSCY PIĘKNI CHŁOPCY, Galeria Sztuki Wozownia, Toruń
- 2012 KOBIETA DO ZJEDZENIA, Galeria nad Wisłą, Toruń

B. 1988. Graduate of the Nicolaus Copernicus University in Toruń Faculty of Fine Arts. Currently, PhD student at the Faculty of Fine Arts under the supervision of Elżbieta Jabłońska.

Selected group exhibitions:

- 2015 LOVE, Wozownia Art Gallery, Toruń
- 2014 ENTER QUICKLY AS I'M AFRAID OF MY HAPPINESS, CCA Znaki Czasu, Toruń
- 2014 THE LIMITS OF GLOBALISATION / POLISH ART TOMORROW, Mediations Biennale, Culture Centre Zamek, Poznań
- 2013 CIPAF CYPRUS INTERNATIONAL PERFORMANCE ART FESTIVAL, Nicosia, Cyprus
- 2013 SURVIVAL 12 ART REVIEW: CITY – INFLAMMATORY STATE, Art Transparent, Wrocław
- 2013 DANGEROUS LIASONS, Małopolska Garden of Arts, Krakow
- 2013 EPIDEMIC, CCA Znaki Czasu, Toruń

Selected exhibitions/acts:

- 2013 JOURNEY, (with Martyna Tokarska) Centrum Sztuki Galeria El, Elbląg
- 2013 ALL THE BEAUTIFUL GIRLS AND ALL THE BEAUTIFUL BOYS, Wozownia Art Gallery, Toruń
- 2012 A WOMAN TO EAT, Galeria nad Wisłą, Toruń

GEJE I ARTYŚCI
POWODUJĄ
WZROST PKB

GEJE I ARTYŚCI POWODUJĄ
WZROST PKB, 2014,
instalacja, 40 x 60 cm,
autor: Olga Jasnowska

GAY MEN AND ARTISTS
INCREASE THE GNP, 2014,
installation, 40 x 60 cm,
author: Olga Jasnowska

Dominik Ritszel

Wyróżnienie Honorowe Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 8”
The Young Art Biennial "Fish Eye 8" Honorary Mention

Ur. w 1988. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach; Kierunek: Grafika Warsztatowa. Praca dyplomowa zrealizowana w pracowni interdyscyplinarnej prof. Grzegorza Hańderka w 2013 r.

Wybrane wystawy indywidualne:

- 2015 **ZAJĄC NIE UCIEKNIE**, Galeria Szara, Cieszyn
- 2014 **VERSUS**, Bank Pekao PROJECT ROOM, Warszawa
- 2013 **EINE KLEINE WERKE**, Szara Kamienica, Kraków
- 2012 **SEE YOU ALL**, CSW Kronika, Bytom

Wybrane wystawy zbiorowe:

- 2015 **CZEKAJĄC NA LEPSZE CZASY**, Miejsce Projektów Zachęty, Warszawa
- 2014 **LES RENCONTRES INTERNATIONALES**, Gaîté Lyrique, Palais de Tokyo, Paryż
- 2013 **MLECZNE ZĘBY**, Galeria Sztuki Współczesnej BWA, Katowice

B. 1988. Graduate of the Academy of Fine Arts in Katowice; field of study: Graphic Arts. Graduation work completed in Prof Grzegorz Hańderek interdisciplinary studio in 2013.

Selected individual exhibitions:

- 2015 **HARE MAY STAY**, Szara Gallery, Cieszyn
- 2014 **VERSUS**, Bank Pekao PROJECT ROOM, Warsaw
- 2013 **EINE KLEINE WERKE**, The Grey House, Krakow
- 2012 **SEE YOU ALL**, CCA Kronika, Bytom

Selected group exhibitions:

- 2015 **WAITING FOR BETTER TIMES**, Zachęta Project Room, Warsaw
- 2014 **LES RENCONTRES INTERNATIONALES**, Gaîté Lyrique, Palais de Tokyo, Paris
- 2013 **MILK TEETH**, BWA Contemporary Art Gallery, Katowice

POGKOS,
2015, video

REVERB,
2015, video

Artur Rozen

Ur. w 1985. Student 5-tego roku Akademii Sztuki w Szczecinie; Wydział Malarstwa i Nowych Mediów; Kierunek: Grafika, specjalizacja: Multimedia. Dyplom zrealizowany pod kierownictwem prof. dra hab. Kamila Kuskowskiego, aneks dra hab. Zbigniewa Taszyckiego.

Wybrane wystawy:

- 2013 **GMO zabija miodek**, Miejsce Projektów Zachęty, Warszawa
- 2014 **BYLIŚMY, JESTEŚMY...**, Galeria Scena, Koszalin
- 2014 **SHUFFLE-SHOW**, Institut Für Alles Mögliche, Berlin
- 2014 **7.TRIENNALE MŁODYCH W OROŃSKU "KUNST"**, Centrum Rzeźby Polskiej w Orońsku
- 2014 **WIDMOWA GĘSTOŚĆ MOCY**, Miejski Ośrodek Sztuki, Gorzów Wielkopolski
- 2014 **WOLNOŚĆ JAKO SPOŚÓB ISTNIENIA ZŁA**, Project Room, CSW Zamek Ujazdowski, Warszawa

B. 1985. 5th-year MFA student at the Szczecin Academy of Arts; Faculty of Painting and New Media; Field of Study: Graphic Arts, specialisation: Multimedia. Graduation work completed under the supervision of Prof Kamil Kuskowski, additional graduation work - Zbigniew Taszycki, PhD.

Selected exhibitions:

- 2013 **GMO Kills Honey**, Zachęta Project Room, Warsaw
- 2014 **WE WERE, WE ARE...**, Scena Gallery, Koszalin
- 2014 **SHUFFLE-SHOW**, Institut Für Alles Mögliche, Berlin
- 2014 **THE 7TH YOUNG TRIENNAL – ARTISTRY AND CRAFTSMANSHIP**, Centre of Polish Sculpture, Orońsko
- 2014 **SPECTRAL DENSITY OF POWER**, Miejski Ośrodek Sztuki, Gorzów Wielkopolski
- 2014 **FREEDOM AS THE MODE OF BEING OF EVIL**, Project Room, CCA Ujazdowski Castle, Warsaw

CZARNA BANDERA,
2014, video

BLACK FLAG,
2014, video

Monika Smyła

Ur. w 1985. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie; Kierunek: Malarstwo. Dyplom w 2010 r.

Wybrane wystawy:

- 2015 **PRZEGLĄD SZTUKI SURVIVAL**,
Czyny zabronione, Koszary
Oddziałów Prewencji Policji,
Wrocław
- 2013 **CLOUDS ON NAILS**, Knoll Gallery,
Wiedeń, Austria
- 2012 **TRUDNO POWIEDZIEĆ**,
Galeria Szara Kamienica, Kraków
- 2011 **ART NOW- WINTER LANDSCAPE IN
POLAND**, The Venue, Souk Arkwam,
Bejrut
- 2010 **WYSTAWA POKONKURSOWA
OGÓLNOPOLSKIEGO PRZEGLĄDU
MALARSTWA MŁODYCH PROMOCJE**,
Galeria Sztuki w Legnicy
- 2010 **ARTYSTYCZNA PODRÓŻ HESTII**,
Państwowa Galeria Sztuki, Sopot

B. 1985. Graduate of the Academy of Fine Arts in Krakow; Field of Study: Painting. Graduated in 2010.

Selected exhibitions:

- 2015 **SURVIVAL ART REVIEW**,
Forbidden Acts, Riot Police
Barracks, Wrocław
- 2013 **CLOUDS ON NAILS**, Knoll Gallery,
Vienna, Austria
- 2012 **HARD TO SAY**,
The Grey House Gallery, Krakow
- 2011 **ART NOW - WINTER LANDSCAPE IN
POLAND**, The Venue, Souk Arkwam,
Beirut
- 2010 **THE NATIONAL YOUNG PAINTING
REVIEW PROMOCJE**,
post-competition exhibition,
The Gallery of Art in Legnica
- 2010 **HESTIA ARTISTIC JOURNEY**,
State Art Gallery, Sopot

FANCYWORK V, 2014,
30 x 40cm, haft krzyżykowy

FANCYWORK V, 2014,
30 x 40cm, cross-stitch

Maria Stożek

Urodz. w 1989. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych we Wrocławiu; kierunek: Malarstwo. Dyplom licencjacki w pracowni prof. Przemysława Pintala. Studentka drugiego stopnia kierunku Intermedia na Uniwersytecie Artystycznym Poznania.

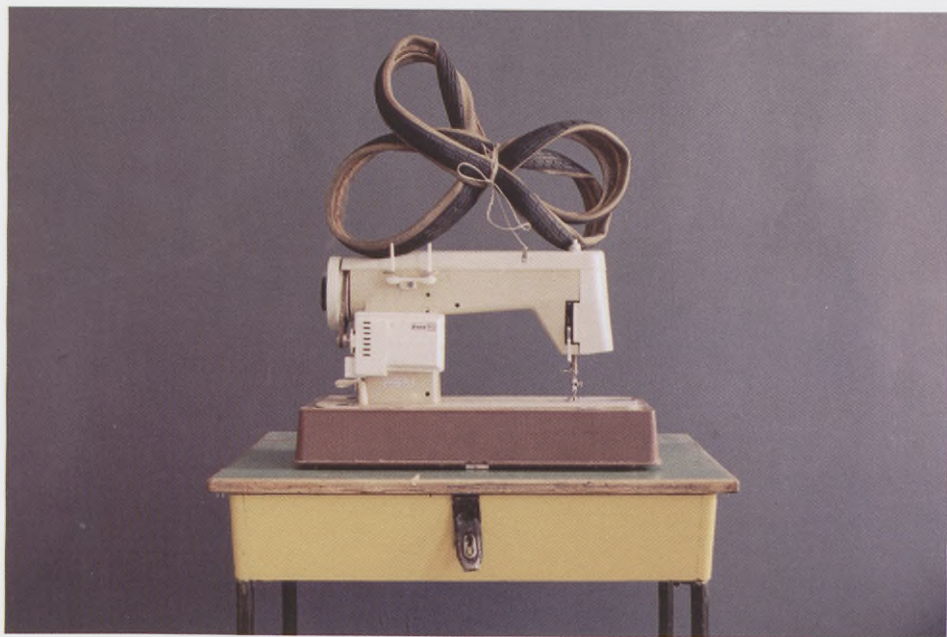
Wybrane wystawy:

- 2015 **KOLEKCJA**, Galeria Manhattan, Łódź
- 2015 **16 BIENNALE SZTUKI MEDIÓW WRO 2015**, Wrocław
- 2014 **RYSOPIS**, DH Renoma, Wrocław
- 2014 **BONDAGE**, Galeria Mieszkanie Gepperta, Wrocław
- 2013 **CZUJE SIĘ JAK U SIEBIE**, Muzeum Współczesne Wrocławia
- 2013 **TRANSLOKACJA**, Trebnitz, Niemcy

B. 1989. Graduate of the Academy of Fine Arts in Wrocław; field of study: Painting. BFA graduation work completed in Prof Przemysław Pintal studio. MFA in Intermedia student at the University of Arts in Poznań.

Selected exhibitions:

- 2015 **COLLECTION**, Manhattan Gallery, Łódź
- 2015 **16 MEDIA ART BIENNALE WRO**, Wrocław
- 2014 **DISTINGUISHING FEATURES**, DH Renoma, Wrocław
- 2014 **BONDAGE**, Galeria Mieszkanie Gepperta, Wrocław
- 2013 **I FEEL AT HOME HERE**, Wrocław Contemporary Museum
- 2013 **TRANSLOCATION**, Trebnitz, Germany

KOLEKCJA, 2015,
fotografia, 30 x 40 cm,
razem z Adrianem Kolarczykiem

KOLEKCJA, 2015,
fotografia, 30 x 40 cm,
razem z Adrianem Kolarczykiem

Sandra Szyra

Ur. w 1990. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach; Kierunek: Malarstwo. Praca dyplomowa zrealizowana w Pracowni Malarstwa prof. Kazimierza Cieślaka. Aneks w Pracowni Rysunku adj. dra hab. Macieja Linttnera.

B. 1990. Graduate of the Academy of Fine Arts in Katowice; Field of Study: Painting. Graduation work completed in Prof Kazimierz Cieślak Painting Studio. Additional graduation work in Ass Prof Maciej Linttner, PhD, Drawing Studio.

Wybrane wystawy grupowe:

- 2015 WYSTAWA FINALISTÓW MIĘDZYNARODOWEGO KONKURSU MALARSKIEGO FUNDACJI TRZY MOSTY, Pałac Sobańskich, Warszawa
- 2014 WYSTAWA FINALISTÓW KONKURSU O GRAND PRIX FUNDACJI IM. FRANCISZKI EIBISCH, Galeria Sztuki Katarzyny Napiórkowskiej, Warszawa
- 2014 WYSTAWA I MIĘDZYNARODOWEGO TRIENNALE RYSUNKU STUDENTÓW, Rondo Sztuki, Katowice
- 2014 WYSTAWA KONKURSU O STATUETKĘ ARTNOBLA, Interdyscyplinarny Festiwal Sztuk M(i)jaSTO Gwiazd, Centrum Sztuki Performer, Żyrardów
- 2013 WYSTAWA PRAC NOMINOWANYCH DO NAGRODY ARTYSTYCZNEJ UAP NOWY OBRAZ/NOWE SPOJRZENIE, Aula UAP, Poznań.

Selected exhibitions:

- 2015 THE INTERNATIONAL PAINTING COMPETITION OF THE THREE BRIDGES FOUNDATION FINALISTS' EXHIBITION, Pałac Sobańskich, Warszawa
- 2014 FRANCISZKA EIBISCH FOUNDATION GRAND PRIX COMPETITION FINALISTS' EXHIBITION, Katarzyna Napiórkowska Art Gallery, Warszawa
- 2014 THE 1ST INTERNATIONAL STUDENTS OF DRAWING TRIENNAL, Rondo Sztuki, Katowice
- 2014 THE ARTNOBLE COMPETITION EXHIBITION, Interdisciplinary Art Festival M(i)jaSTO Gwiazd / City of Stars, Performer Art Centre, Żyrardów, Poland
- 2013 POZNAŃ UNIVERSITY OF ARTS AWARDS "NOWY OBRAZ/NOWE, SPOJRZENIE" nominees' exhibition, University of Arts Lecture Hall, Poznań

Wystawa indywidualna:

- 2015 HAJMAT, Fundacja EDF Polska, Rybnik

Individual exhibition:

- 2015 HEIMAT, EDF Foundation Poland, Rybnik

KONSTRUKCJA, 2014,
rysunek ołówkiem,
100 x 140 cm

CONSTRUCTION, 2014,
drawing in pencil,
100 x 140 cm

Paulina Walczak

Ur. w 1989. Absolwentka Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach; Kierunek: Malarstwo. Dyplom z wyróżnieniem w 2014 roku w pracowni prof. Kazimierza Cieślaka; aneks w Pracowni Sitodruku prof. Waldemara Węgrzyna. Od tego roku pracuje w charakterze asystenta na macierzystej uczelni w pracowni rysunku prof. Antoniego Cygana i w pracowni malarstwa prof. Kazimierza Cieślaka.

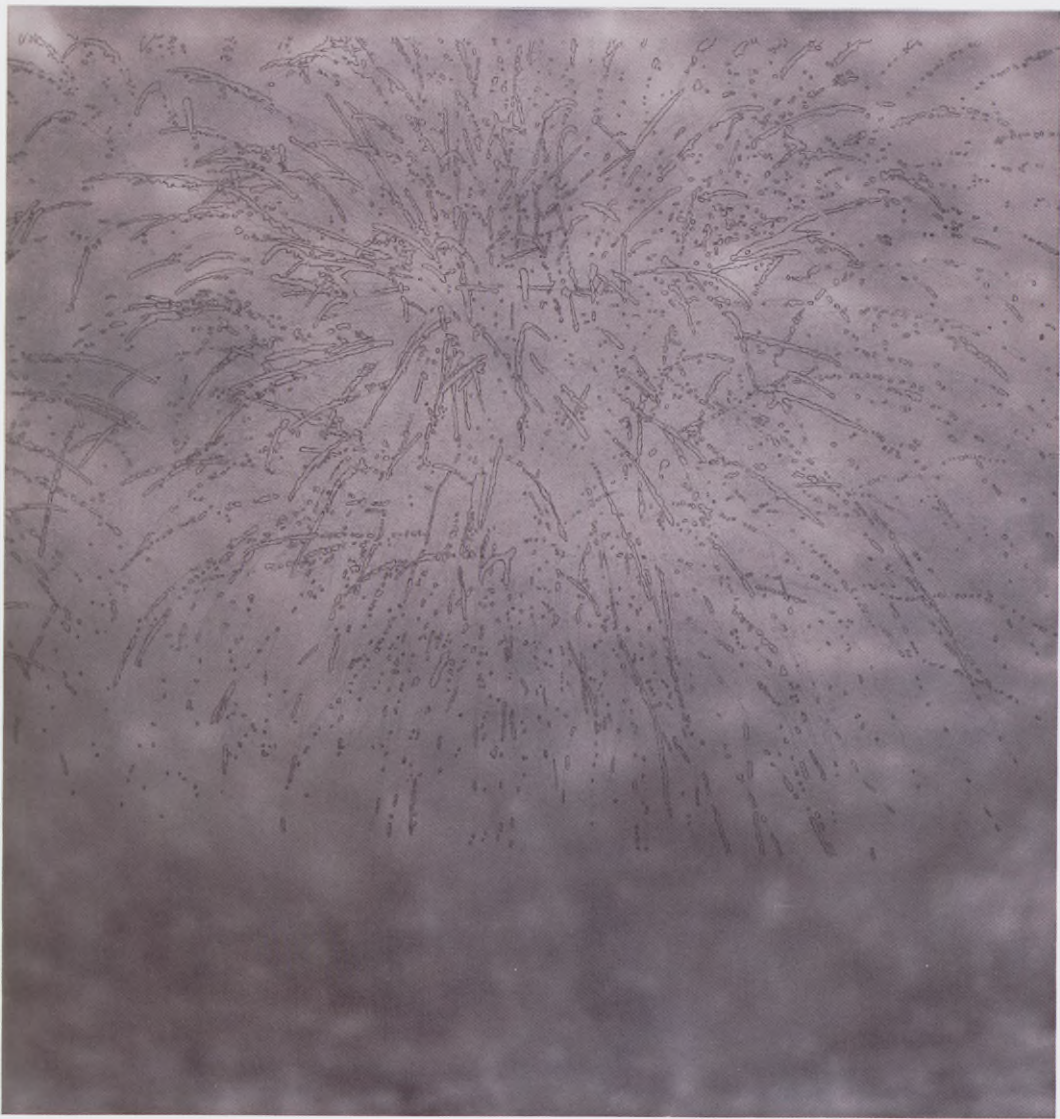
Wybrane wystawy oraz nagrody:

- 2015 **SFERA ŚWIĘTA**, Centrum Kultury, Galeria Pusta, Katowice (wystawa indywidualna)
- 2014 **SYMPOZJUM MŁODEJ SZTUKI**, Gütersloh, Niemcy
- 2014 **IV PRZEGLĄD MŁODEJ SZTUKI "ŚWIEŻA KREW"**, Galeria SOCATO, Wrocław
- 2014 **NAJLEPSZE DYPLOMY ARTYSTYCZNE W POLSCE**, Wielka Zbrojownia ASP, Gdańsk
- 2013 **NAGRODA MINISTRA KULTURY I DZIEDZICTWA NARODOWEGO**
- 2013 **STYPENDIUM MINISTRA NAUKI I SZKOLNICTWA WYŻSZEGO**
- 2013 **GRANICE RYSUNKU**, Turbo Galeria, Warszawa

B. 1989. Graduate of the Academy of Fine Arts in Katowice; Field of Study: Painting. Cum laude graduation work completed in 2014 in Prof Kazimierz Cieślak studio; additional graduation work in Prof Waldemar Węgrzyn Serigraphy Studio. Since 2015, assistant lecturer at the Academy in Prof Antoni Cygan drawing studio and in Prof Kazimierz Cieślak painting studio.

Selected exhibitions and awards:

- 2015 **FESTIVAL ZONE**, Centrum Kultury, Galeria Pusta, Katowice (individual exhibition)
- 2014 **YOUNG ART SYMPOSIUM**, Gütersloh, Niemcy
- 2014 **THE 4TH YOUNG ART REVIEW "FRESH BLOOD"**, SOCATO Gallery, Wrocław
- 2014 **THE BEST ART DIPLOMAS IN POLAND**, Wielka Zbrojownia ASP, Gdańsk
- 2013 **MINISTRY OF CULTURE AND NATIONAL HERITAGE AWARD**
- 2013 **MINISTRY OF SCIENCE AND HIGHER EDUCATION SCHOLARSHIP**
- 2013 **THE LIMITS OF DRAWING**, Turbo Gallery, Warsaw

FAJERWERKI, 2015,
olej na płótnie,
160 x 150 cm

FIREWORKS, 2015,
oil on canvas,
160 x 150 cm

Natalia Wiśniewska

Ur. w 1985 w Lublinie. Studiowała na Akademii Sztuk Pięknych w Poznaniu (dyplom z grafiki). Współzałożycielka i kuratorka galerii Miłoś w Toruniu. Doktorantka Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu na kierunku Sztuki Wizualne. Autorka instalacji, obiektów, działań site-specific.

Wybrane wystawy:

- 2015 **TWARDA SPACJA**, Galeria Miłoś, Toruń
- 2015 **SURVIVAL 13. ART REVIEW „CZYNY ZABRONIONE”**, Wrocław
- 2015 **OFF THE RECORD**, UP Gallery, Berlin, Niemcy
- 2014 **GRANICE GLOBALIZACJI**, w ramach 4 Mediations Biennale Poznań 2014, Centrum Kultury Zamek, Poznań
- 2013 **SECOND SITE [LOCIS]**, Leitrim Sculpture Centre, Manorhamilton, Irlandia
- 2013 **EPIDEMIC**, CSW Znaki Czasu, Toruń
- 2013 **REKONSTRUKTURA**, Galeria AT, Poznań

B. 1985 in Lublin. Graduated from the Academy of Fine Arts in Poznań (graphic arts). Co-founder and curator at the Miłoś gallery in Toruń. PhD student of Visual Arts at the Nicolaus Copernicus University in Toruń. Creator of installations, objects, site-specific actions.

Selected exhibitions:

- 2015 **NON BREAKING SPACE**, Galeria Miłoś, Toruń
- 2015 **SURVIVAL 13 ART REVIEW “FORBIDDEN ACTS”**, Wrocław
- 2015 **OFF THE RECORD**, UP Gallery, Berlin, Germany
- 2014 **THE LIMITS OF GLOBALISATION**, at the 4th Mediations Biennale, Culture Centre Zamek, Poznań
- 2013 **SECOND SITE [LOCIS]**, Leitrim Sculpture Centre, Manorhamilton, Irland
- 2013 **EPIDEMIC**, CCA Znaki Czasu, Toruń
- 2013 **RECONSTRUCTURE**, AT Gallery, Poznań

ŁOPATA, 2015,
obiekt (łopata, skóra),
seria Narzędzia,
*Zrealizowane w ramach stypendium
Miasta Torunia w Dziedzinie Kultury*

SPADE, 2015,
object (spade, leather),
series Tools,
*Created during the City of Torun
Cultural Scholarship*

Mariusz Janusz Wolny

Wyróżnienie Honorowe Biennale Sztuki Młodych „Rybie Oko 8”
The Young Art Biennial "Fish Eye 8" Honorary Mention

Urodzony w Noc Świętojańską 1980 w Głownie. Absolwent Akademii Sztuk Pięknych w Warszawie (kierunek: Rzeźba), a także Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu (kierunek: archeologia podwodna). Mieszka i pracuje w Warszawie. Tworzy głównie rzeźby oraz instalacje, jednak zajmuje się również tworzeniem plakatu, rysunku, fotografii oraz muzyki eksperymentalnej. W swojej pracy wykorzystuje wszelkie dostępne materiały. Jego prace dotyczą współczesnych problemów. Wolny, komentując rzeczywistość, skłania odbiorcę do zastanowienia się nad samym sobą.

Wybrane wystawy oraz nagrody:

- 2014 ART MOVES, Toruń
- 2013 BAŁTYCKA GALERIA SZTUKI WSPÓŁCZESNEJ, Słupsk
- 2013 ENDORFINA, Warszawa
- 2013 ERGO ARENA, Gdańsk
- 2012 TEATR KWADRAT, Warszawa
- 2012 MEDIATIONS BIENNALE, Poznań
- 2012 GALERIA DIFFERENT, Londyn, UK
- 2012 EXPO XXI, Warszawa
- 2012 SALON ASP, Warszawa
- 2012 MUZEUM KSIĄŻKI HISTORYCZNEJ, Łódź

Wybrane wystawy indywidualne:

- 2015 GALERIA EXIT, Warszawa
- 2013 GALERIA TURBO, Warszawa
- 2013 GALLERY 011, Toruń

Nagrody i wyróżnienia:

- 2014 Finalista konkursu "Art Moves"
- 2013 Zwycięzca konkursu "Inicjatywa Entry"
- 2013 Nagroda Marszałka Województwa Pomorskiego "Rybie Oko 7"
- 2013 Finalista Konkursu "Artystyczna Podróż Hestii"
- 2012 Finalista konkursu "Untouchable"
- 2012 Finalista konkursu "Presentations"

Born on Midsummer Night of 1980 in Głowno. Graduate of the Academy of Fine Arts in Warsaw (field of study: Sculpture) and of the Nicolaus Copernicus University in Toruń (field of study: underwater archaeology). He lives and works in Warsaw. He works primarily in sculpture and installation, but also creates posters, drawing, photos and experimental music. He employs all available material in his work. His works touch upon current issues. Being free, commenting on reality, he encourages the receivers to reflect on themselves.

Selected group exhibitions:

- 2014 ART MOVES, Toruń
- 2013 BALTIC GALLERY OF CONTEMPORARY ART, Słupsk
- 2013 ENDORFINA, Warsaw
- 2013 ERGO ARENA, Gdańsk
- 2012 KWADRAT THEATRE, Warsaw
- 2012 MEDIATIONS BIENNALE, Poznań
- 2012 GALERIA DIFFERENT, London, UK
- 2012 EXPO XXI, Warsaw
- 2012 ACADEMY OF FINE ARTS SALON, Warsaw
- 2012 BOOK ART MUSEUM, Łódź

Selected individual exhibitions:

- 2015 EXIT GALLERY, Warsaw
- 2013 TURBO GALLERY, Warsaw
- 2013 GALLERY 011, Toruń

Awards and mentions:

- 2014 "Art Moves" Competition finalist
- 2013 Winner of the "Inicjatywa Entry" Competition
- 2013 Pomeranian Voivodeship Marshall Award "Rybie Oko 7"
- 2013 Hestia Artistic Journey Competition finalist
- 2012 "Untouchable" competition finalist
- 2012 "Presentations" competition finalist

MODNY PAN, 2015,
2 x 1,1 x 1,3 m,
polichromowana żywica
syntetyczna

A STYLISH MAN, 2015,
2 x 1,1 x 1,3 m,
polychromed synthetic resin

Patronat Honorowy:

**Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.**

MIECZYSLAW STRUK
MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

ROBERT BIEDROŃ
PREZYDENT MIASTA SŁUPSKA

Ustka

JACEK GRACZYK
BURMISTRZ MIASTA USTKA

**[KULTURA
DOSTĘPNA]**

NAKODOWE
CENTRUM
KULTURY

Dofinansowano ze środków Narodowego Centrum Kultury w ramach programu Kultura - Interwencje 2015

Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku

Dyrektor: Edyta Wolska
ul. Partyzantów 31a
76-200 Słupsk
tel/fax: +48 059 842 56 74
www.baltic-gallery.art.pl
email: info@baltic-gallery.art.pl

Galeria Kameralna, ul. Partyzantów 31a, 76-200 Słupsk
czynna poniedziałek – piątek: 09.00–17.00

Baszta Czarownic, al. F. Nullo 8, 76-200 Słupsk
czynna codziennie: 09.00–17.00 (oprócz poniedziałków)

Centrum Aktywności Twórczej, ul. Gen. Zaruskiego 1a, Ustka
czynna codziennie: 10.00–18.00

Katalog:

Skład i łamanie: Aleksandra Kujawska
Redakcja merytoryczna i korekta: Grażyna Tereszkievicz
Tłumaczenie: Piotr Mierzwa

Wydawca katalogu:

Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku

ISBN 978-83-61773-36-8

INSTYTUCJA KULTURY
SAMORZĄDU
WOJEWÓDZTWA
POMORSKIEGO

BIENNALE
SZTUKI MŁODYCH
RYBIE OKO 8

Laureaci:

nagroda główna – Adrian Kolarczyk

nagroda Marszałka Województwa Pomorskiego – Paweł Matyszewski

wyróżnienia honorowe – Justyna Orłowska, Dominik Ritszel, Mariusz Janusz Wolny

Jury w składzie:

Sebastian Cichocki – krytyk sztuki i kurator, pracuje jako główny kurator w Muzeum Sztuki Nowoczesnej w Warszawie

Mikołaj Iwański – członek sekretariatu Obywatelskiego Forum Sztuki Współczesnej oraz współzałożyciel Komisji Środowiskowej Pracownicy Sztuki OZZ Inicjatywa Pracownicza w Słupsku

Izabela Kowalczyk – historyczka i krytyczka sztuki, nauczycielka akademicka na Wydziale Edukacji Artystycznej i Katedrze Teorii Sztuki i Filozofii Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu

Adam Mazur – polski historyk sztuki, nauczyciel akademicki, krytyk i kurator, amerykańista
przedstawiciele organizatora:

Edyta Wolska – artystka i kuratorka, dyrektor Bałtyckiej Galerii Sztuki Współczesnej w Słupsku

Roman Lewandowski – krytyk sztuki, kurator, wykładowca Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie oraz Akademii Sztuk Pięknych w Katowicach

Koordynator projektu: Roman Lewandowski

Kuratorzy: Edyta Wolska, Roman Lewandowski

Winners:

Main prize – Adrian Kolarczyk

Pomeranian Voivodeship Marshall award – Paweł Matyszewski

Honorary mentions – Justyna Orłowska, Dominik Ritszel, Mariusz Janusz Wolny

Jurors:

Sebastian Cichocki – art critic and curator, working as the chief curator at the Museum of Modern Art in Warsaw

Mikołaj Iwański – the Civic Forum for Contemporary Art secretariat member and a co-founder of the Worker's Initiative Komisja Środowiska Pracownicy Sztuki in Słupsk

Izabela Kowalczyk – art historian and critic, academic teacher at the Faculty of Artistic Education and the Chair of Art Theory and Philosophy of the University of Arts in Poznań

Adam Mazur – Polish art historian, academic teacher, critic and curator, American Studies scholar.
representatives of the organiser:

Edyta Wolska – artist and curator, director of the Baltic Contemporary Art Gallery in Słupsk

Roman Lewandowski – art critic, curator, lecturer at the Academy of Fine Arts in Kraków and the Academy of Fine Arts in Katowice

Project coordinator: Roman Lewandowski

Curators: Edyta Wolska, Roman Lewandowski

Patronat Medialny:

TVP
KULTURA

OBIEG

SZ U M

art eon
magazyn o sztuce

art PAPIER

Artysta i sztuka
NAJLEPSZY MAGAZYN O SZTUCE

M — S
MAGAZYN SZTUKI

artinfo.pl

NOTES—
—NA—6
TYGODNI

Sponsor:

BIENNALE
SZTUKI MŁODYCH
RYBIE OKO 8

BIENNALE
YOUNG ART
FISH EYE 8

Bałtycka Galeria Sztuki Współczesnej w Słupsku

ISBN 978-83-61773-36-8